

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty. Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ewierocni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonow; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St. Peres 81.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona reskryptem wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 29 października 1890 r. l. 2.240/H. M. komisya reambulacyjna wraz z rozprawą ekspropriacyjną, z powodu projektowanego wodociągu na stacyi w Przeworsku c. k. uprz. gal. kolei Karola Ludwika odbędzie się w Przeworsku na dniu 10 grudnia 1890.

Wykazy gruntów, mających, wyłożone będą wraz z odnośnymi planami, stosownie do §. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 dz. p. p. nr. 30, w urzędzie gminnym w Garleczynie przez 14 dni, do przejrzania dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w ciągu powyższych 14 dni w c. k. Starostwie w Łańcucie lub też przy komisji na miejscu.

Zarzuty spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Obwieszczenie.

Aby podkuwaczom, którzy nie uczęszczali na półroczny kurs podkuwania w szkole kucia koni, ułatwić uzyskanie świadectwa zdatości w myśl rozporządzenia ministerjalnego z dnia 27 sierpnia 1873 r. Dz. p. Nr. 140 ustanawia się w ślad tut. rozporządzenia z dnia 22 września 1884 roku l. 58.465 komisye egzaminacyjne we Lwowie, Krakowie, Wadowicach, Bochni, Tarnowie, Jarosławiu, Sniatynie i Tarnopolu.

Egzamina dla tych podkuwaczów odbędzie się w drugiej połowie grudnia b. r., a kandydaci mają się zgłosić do egzaminu najpóźniej do końca listopada b. r. do c. k. Namiestnictwa i dołączyć do podania:

a) świadectwo, jako rzemiosła wyuczuli się porządnie (świadectwo wyzwolin *Lehrbrief*) i

b) dowód, że najmniej przez trzy lata byli czeladnikami.

Nadto należy w podaniu wymienić miejscowość, w której kandydat pragnie przystąpić do egzaminu.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 21 listopada.

Dopóki wniesiony do Sejmu pruskiego projekt reformy szkół ludowych, znany był prasie katolickiej w ogólnych tylko zarysach, odzywała się o nim z uczuciem rzetelnego zadowolenia, podnosząc przedewszystkiem wypowiedzianą tam zasadę religijnego wychowania dziatwy i rozszerzenia władzy nadzoru właściwych duchownych. Obecnie wszakże, gdy projekt ten został ogłoszonym w całej swej rozciągłości, pomieniona prasa, znajduje powody do uwag, które brzmią niekiedy dość cierpko, a poniekąd zawierają surową krytykę, wraz z zapowiedzią bezwzględnej opozycji ze strony frakcyj reprezentujących w sejmie kierunek katolicki. Krytyka tego rodzaju odnosi się przedewszystkiem do owych przepisów projektu, które postanawiają, iż wszelki majątek przeznaczony na rzecz szkół ludowych, jakoteż wszelki na ten cel przeznaczony majątek kościelny, ma stać się własnością odnośnych gmin, skoro szkoły owe są publiczne i posiadają charakter zakładów obowiązkowych. W motywach powiedziano krótko, iż ze względu na to, że instytucje kościelne, kościoły, gminy kościelne i t. d. zostają zwolnione od wszelkich obowiązków w obec szkoły, tedy ich majątek musi przejść na własność tych gmin, które

ciężary te przejmują na siebie. Wprawdzie projekt powiada, iż przelane w ten sposób do kas gminnych legaty, fundacye i majątki mają służyć i nadal dotychczasowym celom; tu jednak dzienniki krytykujące projekt, uważają za potrzebne zwrócić uwagę, że w bardzo wielu razach wzmiankowane legaty i fundacye nie są przeznaczone na szkoły, w ogólnem tego słowa znaczeniu, tylko na rzecz dzieci szkolnych, lub potrzeby wyłącznie katolickiej szkoły. Administracyą tych majątków zajmują się obecnie plebani katolicki; odtąd zaś mają one przejść w zarząd kas gminnych. Otóż dzienniki wyrażają obawę, aby po takiej zmianie fundacye i legaty nie były użyte na cele, o jakich dobrodzieje i testatorzy wcale może nie myśleli. Prasa katolicka, upatrując w odnośnych przepisach projektu zamach na majątki kościelne i szkolne, wzywa członków centrum i innych posłów, działających w kwestjach kościelnych i szkolnych solidarnie z tem stronnictwem, aby opierali się zjednoczonymi siłami przyjęciu tego rodzaju postanowień. Nie ma już dzisiaj wątpliwości, iż wywołają one gorącą dyskusję; być jednak może, iż rząd da wyjaśnienia, które potrafią złagodzić i ukoić objawiające się na razie zaniepokojenie, a tem samem zapewnić powodzenie ustawie, posiadającej bez wątpienia wiele cennych zalet, liczy się ona bowiem z potrzebami religijnymi ludu i uwzględnia w wielu kierunkach te żądania, o których spełnienie kołatały nadaremnie przez długie lata frakcye katolickie sejmu.

Z c. k. krajowej Rady zdrowia.

Dnia 4 listopada b. r. odbyła c. k. krajowa Rada zdrowia siedemnaste posiedzenie, na którym załatwiono następujące sprawy:

1. Wydano opinię eo do sposobu desinfekcyi, używanego w fabryce wełny w Białej.
2. Wydano opinię w przedmiocie możliwego przepędu bydła przez zakwestyonowaną drogę z dworca w Oświęcimie.
3. Oświadczone się w sprawie potrzeby otworzenia oficyny chirurgicznej w Stanisławowie.
4. Przedłożono szereg wniosków, mających na celu uregulowanie sprawy prosytucyi w kraju, jakoteż wydano opinię co do praktykowanego postępowania w tym kierunku w powiecie rzeszowskim.

Sprawy sejmowe.

(Sprawozdanie komisji budżetowej o budżecie na rok 1891, następnie o wnioskach Wydziału krajowego w sprawie zjednoczenia długów krajowych, oraz roku budżetowego.)

Komisya budżetowa obradowała we środę wieczór nad sprawozdaniem, opracowanym przez posła Bilińskiego, o budżecie krajowym na r. 1891, tudzież o wnioskach Wydziału krajowego: w sprawie zjednoczenia długów krajowych, i w sprawie zmiany roku budżetowego.

P. Biliński, jako generalny sprawozdawca budżetowy, przedstawił komisji obszernie sprawozdanie, obejmujące trzy główne działy, t. j. budżet krajowy na r. 1891; pokrycie wydatków na r. 1891 i gospodarka Wydziału krajowego; niedobór na r. 1891 i przyszłość finansowa kraju.

Po wyczerpującej dyskusyi komisya budżetowa przyjęła to sprawozdanie, przyczem nie szczędzono p. Bilińskiemu słów uznania za gruntowne i wszechstronne opracowanie przedmiotu.

11)

PO ZŁOTE RUNO

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

przez

Teodora Jeske - Chocińskiego.

V.

(Ciąg dalszy).

W sali hotelu Paryskiego było gwarniej aniżeli w kasynie. Przy trzech długich stołach siedziało kilkadziesiąt osób wszystkich narodowości. Jak na wieży Babel, unosiły się tu w powietrzu dźwięki najróżniejsze, łącząc się w jakąś chaotyczną całość niezrozumiałego szumu. Ponad wrzawą górowała brzydka gwara Anglików i Amerykanów. Wytworne tualety dam, w znacznej części strojnych, ubrylantowanych, pachnących, pokryły jaskrawymi kolorami skromne, zwykle szare ubrania panów. Mężczyźni w lekkich marynarkach robili wrażenie bezbarwnych łodyg, wychylających się z pomiędzy kwiatów.

Służba obnosiła już półmiski, kiedy się Radziejewski przeciskał między krzesłami, zdążając za panną Sommer. Dotarłszy do samego końca sali, zatrzymali się przy małym stoliku.

— Prowadzę ojcu gości — odezwała się panna Sommer.

Z krzesła podniósł się ociężałe gruby, niski jegomość, z łysiną na czaszce kształtu głowy cukru. Jego obwisłe wargi udawały, że się uśmiechnęły, a skrzeczący głos usiłował być uprzejmy, gdy wygłosił szablonowe słowa powitania.

— Jaka niespodzianka! Bardzo mi przyjemnie.

Radziejewski dotknął zaledwie ogromnej ręki, która się do niego wyciągnęła.

— Pan dobrodzieju do Monaczko, popróbować szczęścia? — wyrzekł, aby tylko coś powiedzieć.

Gruby jegomość nadał się jeszcze więcej, kiedy odpowiedział z pogardliwym ruchem prawicy:

— My takich emocyj nie potrzebujemy.

— Pan Sommer miał dosyć wzruszeń, gdy robił miliony.

— Ma się rozumieć.

Pan Sommer poglądził z zadowoleniem siwe faworyty.

— Ale siadajmy, bo służba czeka — odezwała się panna, która śledziła z niepokojem słowa i ruchy ojca.

— Jeżeli państwo pozwolą...

— Bardzo prosimy. Pan wie, że ja panna bardzo lubię — mówił pan Sommer, uderzając Radziejewskiego po ramieniu.

Podczas obiadu mówiono o rulecie i *trente* i *quarante*, o „szansach“, „dewenach“, „wenach“, o *rouge* i *noir*, o numerach itp. zwykłych tematach monakijskich.

Gdy obnoszono czarną kawę, wydobyl pan Sommer z kieszeni dużą cygarniczkę, otworzył ją ostrożnie i obejrzał starannie zawartość.

— Pan pozwoli — odezwał się, podając Radziejewskiemu cygaro.

— Dziękuję uprzejmie, nie palę cygar.

— Prawdziwe hawańskie, może mi pan wierzyć.

— Nie wątpię. Pan Sommer nie używałby innych.

— Ma się rozumieć.

— Pana Sommera stać na wszystko, co najlepsze.

W głosie Radziejewskiego drżało sztyderstwo, którego milioner nie dosłyszał, bo uśmiechnął się z zadowoleniem, kiedy mówił:

— Nie ma dla mnie ceny, gdy mi co smakuje.

Panna poruszyła się niespokojnie na krześle. Wiedziała, że sobie wytworny światowiec drwi z jej ojca.

— Ale na nas już czas, tatko — odezwała się:

— Pociąg do Nizy zaraz odchodzi.

A zwracając się do Radziejewskiego, dodała:

— Jutro i pojutrze są ostatnie dwa dni karnawału. Może pan zechce złożyć wizytę Jegomości królowi pustoty i głupstwa?

— Nie miałem wprawdzie zamiaru pokłonić się monarsze wesela, gdy jednak pan ten posiada takie gosposie...

Panna odpowiedziała na powłóczyście spojrzanie Radziejewskiego zalotnym uśmiechem.

— Więc do widzenia! — szepnęła z przymileniem — mieszkamy w *Iles Britanniques*. Pan wie...

— Znam ten hotel, przy *Avenue de la Gare*. Do widzenia!

VI.

W Nizy, na placu przed kasynem miejskim, stał ogromny wóz, a na kołach spoczywał okręt o złocym kadłubie, a na pokładzie statku, na tronie siedział manekin, ubrany w płaszcz purpurowy i w koronę z tektury.

Był to król Karnawał. Przybył tego roku morzem, odbywszy wjazd tak wspaniały, że podobnego niejedyn monarcha z krwi i kości nie dożył.

Gdy stanął wieczorem w porcie, zapłonęły uciszone fale, mieniąc się w blaskach ogni bengalskich, a gdy wychodził na brzeg, witały go salwy armatnie, których huk popłynął daleko, aż do niespożytych piersi Alp, z kąd wracał, rozlewając się po okolicy.

— Niech żyje król! Karnawał! — wołał rozochocony tłum.

— Niech żyje! — odpowiadało mu całe miasto, rozbawione jak dziecko.

Oryginalny rydwan tryumfalny, zbudowany w kształcie żaglowca, ruszył w stronę kasyna. Tuż przed nim jechała na strojnych koniach cała magistratura departamentu, pan prefekt i podprefekt, pan mer i urzędnicy inni. Straż honorowa, przebrana w kostiumy średniowieczne, postępowała po obu stronach szczególnego ekwipażu. Przed generalicyą szło wojsko, konni i piesi, wszysey mundurami i bronią dawne przypominający czasy, na samym przedzie grała kapela, radosne wykonywając marsze.

— Niech żyje! — wrzeszczał, wył, piał motłoch uliczny, otaczający szczelnym murem, głowa przy głowie, całą drogę, którą się Jegomość Karnawał posuwał.

— Niech żyje! — wtórowały z cicha echa górskie.

Nizza weseliła się szczerze. Bo oto wjeżdżał w bramy starożytnego grodu, pan śmiechu i pustoty, głupstwa i swawoli. Z chwilą, gdy zatrzyma się na rynku, ustana rządy władz rzeczpospolitej francuskiej, rozchmurzą się zamroczone zwykle oblicza policyantów, przepadnie powaga sądów i więzień. Dopóki karnawał panuje, wolno każdemu płatać w jasny dzień tyle psot, ile mu się tylko podoba.

Hojny to pan! w trop za nim spływa na białą Nizę złoty deszcz w postaci luidorów, rzucanych przez cudzoziemców bez pa-

Z uwagi na to, że budżet zamknięty został w sobotę, przysłać trzeba, że sprawozdanie o budżecie nigdy przedtem nie było w tak krótkim czasie opracowane. Nie należy zresztą i o tem zapominać, że tegoroczne sprawozdanie, omawiające szczegółowo wszystkie plany finansowe kraju, wymagało rzeczywiście olbrzymiej pracy i głębszego zastanowienia.

Z obszernego tego sprawozdania podajemy ważniejsze szczegóły, dodając, że budżet został przez komisję z dniem 20 b. m. zamknięty, zatem wszelkie dalsze ewentualne uchwały sejmowe, obciążające budżet, zwiększając jeszcze ogólną sumę wydatków.

I. Budżet krajowy na rok 1891. Preliminarz Wydziału krajowego na r. 1891 wynosi w wydatkach 4,889,410 zł., w dochodach 547,636 zł., wydatki netto wynoszą według tego preliminarza 4,341,774 zł. Komisja budżetowa podniosła wydatki o 127,354 zł. do sumy 5,016,764 zł., dochody o 30,734 zł. do sumy 578,370 zł.; wydatki netto wynoszą według preliminarza komisji 4,438,394 zł., t. j. o kwotę 96,620 zł. więcej, niż według preliminarza Wydziału krajowego.

II. Pokrycie wydatków na rok 1891 i gospodarka Wydziału krajowego. Na pokrycie wydatków funduszu krajowego, pozostałych po strąceniu dochodów własnych, proponował Wydział krajowy pobieranie dodatku do podatków bezpośrednich w wysokości dotychczasowej 36 ct. Jakkolwiek dodatki te nie zdołają pokryć całej sumy wydatków netto, to jednak komisja budżetowa nie widząc na teraz możliwości podwyższenia dalszego stopy dodatków, godzi się na wniosek Wydziału krajowego. Natomiast nie godzi się komisja z Wydziałem krajowym co do obliczenia wydatności centa dodatku do podatków.

Wydział kraj. oblicza wydatność wyjątkowo na 94,500 zł., zatem cały dochód z dodatków tylko na 3,402,000 zł., a to wychodząc z przekonania, że Sejm przyjmie jego wnioski, odnoszący się do zmiany roku budżetowego, czyli raczej do zmiany terminu czynienia wydatków w liczeniu dochodów za rok budżetowy ubiegły.

Komisja budżetowa postanowiła jednakowoż nie doradzać Sejmowi już teraz tej reformy, która w roku pierwszym sprawdzi ubytek w dochodach prawie o 1/4 miliona. Gdy zaś stan finansowy wymaga przeciwnie pokrycia niedoboru pożyczką, nawet przy sposobie budżetowania dotychczasowym, przeto — zdaniem komisji — zmiana formalna roku budżetowego musiałaby spowodować skutek materialny dotkliwy, t. j. rzeczywiste, acz jednorazowe powiększenie niedoboru, a w dalszej konsekwencji rzeczywiste powiększenie pożyczki o 234,869 zł. netto. Tego nie może zalecić komisja Sejmowi i radzi odroczyć reformę odnośną, jako nie zbyt nagłą, aż do czasu, gdy finanse krajowe zniosą łatwiej jednorazowy ubytek 1/4 miliona. Odroczenie zaś będzie zwłaszcza w r. 1891 tem bardziej uzasadnione, ileż komisja proponuje już bez tego znacznie więcej, bo prawie 3/4 miliona jednorazowego

wydatku na uregulowanie innej strony gospodarki Wydziału krajowego.

Za to dodatki do podatków będą według wniosków komisji służyć w całej pełni dotychczasowej na potrzeby istotne funduszu krajowego. Wydatność ich będzie w skutek tego naturalnie przewyższała znacznie przyjętą przez Wydział krajowy cyfrę 94,500 zł.; zdaniem komisji będzie ona nadto przewyższała cyfrę 101,000 zł., wynikającą z przecięcia lat 1887—1889. Przecięcie to przyjęło widocznie i Wydział krajowy w swem obliczeniu; komisja podnosi jednakowoż, że to obliczenie nie zgadza się z innym obliczeniem jednego z członków Wydziału, załączonym do sprawozdania Wydziału krajowego o unifikacji długów krajowych. Z tego drugiego obliczenia wypływa na rok 1891 wydatność centa na 104,000 zł., a ponieważ powyższe przecięcie jest bez tego niedokładne, dla braku dat ostatecznych za r. 1889, ponieważ dalej Sejm przyjął dla r. 1890, mimo klęski głodowej z roku 1889 wydatność centa na 103,000 zł., — przeto komisja budżetowa jest także zdania, że na rok 1891 można się spodziewać wydatności centa na 104,000 zł., zatem dochodu z dodatków do podatków przy stopie 36 ct. w sumie 3,774,000 zł.

Porównyując ten dochód z dodatków od podatków z wydatkami netto w sumie 4,438,394 zł., otrzymuje komisja niedobór w sumie 694,394 zł., któryby należało pokryć pożyczką odpowiednią. Zdaniem komisji budżetowej wypadnie jednak zaciągnąć pożyczkę wyższą w tym celu, aby uregulować ostatecznie gospodarkę Wydziału krajowego ze strony ważniejszej nierównie, niż termin roku budżetowego. Komisja ma na myśli dotację kasy krajowej.

Dotacja ta wynosi obecnie 376,263 zł. i z powodu wzrostu budżetu wydatków dziś jest niewystarczającą. Dla tego Wydział krajowy w przedłożeniu swem o zjednoczeniu długów krajowych żąda podwyższenia dotacji kasy przynajmniej do miliona zł., a komisja budżetowa uznając potrzebę podwyższenia dotacji, proponuje, by w r. 1891 zaciągnięto pożyczkę wyższą aniżeli potrzeba na pokrycie niedoboru, mianowicie, aby ją zaciągnięto w nominalnej wysokości 1 1/2 miliona, a z uzyskanej gotowizny obrócono na dotację kasową resztę, pozostałą po pokryciu niedoboru.

Cyfra tej dotacji dodatkowej, nie da się — zdaniem komisji — z góry oznaczyć dokładnie, ponieważ kurs emisyjny papierów krajowych nie da się naprzód ustanowić nigdy, a tem mniej w czasach dzisiejszych. Komisja proponuje Sejmowi ustanowienie nowego typu obligacji krajowych, obligacji czteroprocentowych. Stopa procentowa jest wprawdzie w chwili obecnego przesilenia bardzo wysoka na targach europejskich, a obligacje 4 1/2 proc. stoją prawie 2 zł. niżej *pari*. Wszakże po uspokojeniu giełd pieniężnych, będzie niezawodnie stopa procentowa cięższa dalej powolnie ku obniżce trwałej, a ruch ten przerwany chwilowo, objawił się już dotychczas pomyślnie dla kre-

mieci. Cannes i Monaco, Mentona i Ville Frauche, la Turbie i Eze, wszystkie miejscowości Riwiery wyludniają się w głównych dniach karnawału, aby zapelnąć stolicę departamentu. Kolejom żelaznym braknie wagonów do przewiezienia podróżnych, hotele, restauracje, kawiarnie, podnoszą ceny, — handel zgarnia pieniądze i zgarnia.

Więc kto się chce zabawić lub zarobić, woła:

— Niech żyje!

Błyskotliwa eskorta, za którą włókł się ruchliwy ogon motłochu, przeprowadziła papierowego monarchę przez różne *avenues* i bulwary i zatrzymała się naprzeciw parku. Tu wygłoszono jeszcze kilka mów, spalono mnóstwo fajerwerków i uciecha skończyła się.

Od dni kilku patrzył Karnawał, z wryzyn swojego tronu, na głupstwo ludzi dorosłych, udających dzieci. Z początku trzymał się prosto, niby butny młodzieniec, ale z każdą godziną nikły jego siły. Złośliwy Miśtral, co wiał od strony Korsyki, potargał mu koronę na głowie, z ręk wytrącił berło, a całą postać przechylił. Król pustoty zastarzał się, przeżywszy zaledwie tydzień, jak brzydnie wkrótce rozkosz nadmierna. Dziś będzie jeszcze świadkiem korowodu masek, jutro zabawi gasnąc wzrok widowskim bitwy kwiatowej, a pojutrze strąca go z tronu i cisną między rupiecie ci sami, którzy go z tryumfem do miasta wprowadzili.

Do południa żyła Nizza życiem powszednim. Tramwaje, zaprzężone w muły, biegły przez ulice, dzwoniąc wesoło, pod kolumnadami kawiarni wygrywały muzykańcy na cytrach i mandolinach znane arye z modnych oper i operetek, na placu przed kasy-nem zachwalał swoje (towary krzykliwy szarlatan, siedzący na wysokim) wozie, ubrany w różnobarwne gałganki. Kapela, wynajęta przez wędrownego kucepa, zwabiała gapiów.

Na *Promenade des Anglais*, na czystym, starannie wymiecionym chodniku, ocie-

nionym z jednej strony rozłożystemi palmami, wijącym się wzdłuż brzegów morskich, przechadzali się wolnym krokiem ludzie niczem niezajętych, cudzoziemcy, którzy przybyli do krainy słońca i błękitów z wszystkich stron starego i nowego świata. W lekkich, spacerowych tuietach, wygrzewali się w blaskach gwiazdy dziennej.

Dopiero około godziny drugiej zaczęła się postać ulic zmieniać.

Tu i owdzie okazała się jakaś maska, zwykłe domino, do pierwszej przyłączyła się druga, trzecia, czwarta, dziesiąta, dwudziesta. Potworzyły się gromadki, rosnące z każdą minutą.

Nagle rozległ się śmiech. Od strony kasyna posuwała się ogromna gruszka, prowadzona na powozie przez olbrzymi nóż. Oryginalna para postępowała wolno, poważnie środkiem ulicy, nie oglądając się ani w prawo ani w lewo.

Szybko mnożyły się teraz przebrania. Za gruszką pojawiła się cebula, rzodkiew, pomarańcza, dalej zaba, jaskółka, pies. Cała menażerya wylęgała na *avenue*, wiodącą do dworca, cały ogród chodził sobie spokojnie, nie troszcząc się ani o kozę ani o krowy, które wyszczerzały na rośliny łokcio-we zęby.

Przybywało coraz więcej pomysłów niezwykłych.

Dwie maski sprzęgły się, udając braci syamskich, inne przedstawiały butelki, beczki, pistolety i t. d.

Po godzinie rola się już ulica tysiącami chodzących głupstw, które zatamowały drogę powozom i tramwajom. Szumiał śmiech, wołania, okrzyki podziwu lub głośne objawy niezadowolnienia.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

dytu galicyjskiego, jak świadczą obligacje 4 proc. propinacyjne i listy zastawne Towarzystwa kredytowego, które stoją nawet obecnie wyżej 92 i 95 zł.

Komisja budżetowa sądzi przeto, że mimo stanu niepomyślnego targów pieniężnych wypadła także dla pożyczek krajowych właściwych przejść do stopy 4 od sta bez względu na niezbyt wysoki kurs emisyjny, któryby można uzyskać w tej chwili.

Komisja oblicza, że przy emisji 1 1/2 miliona obligacji, można uzyskać 1,320,000 zł. Z sumy tej przypadłaby kwota 694,394 zł. na pokrycie niedoboru, kwota około 15,000 zł. na stempel emisyjny i konfekcję obligacji, kwota 75,000 zł. na 2 raty w r. 1891, kwota 6,000 zł. na podatek kuponowy zaś kwota resztująca około 529,606 zł. na dotację kasy krajowej, a wówczas cała dotacja kasy krajowej wynosiłaby razem 905,869 zł.

Komisja podnosi dalej, że po podwyższeniu dotacji kasowej, będzie można wypowiedzieć przekonanie, iż Wydział krajowy przyłożył rękę do uporządkowania gospodarki krajowej. Komisja starała się Wydziałowi ułatwić nietylko podwyższeniem dotacji kasowej, ale i przyznaniem kredytu dodatkowego w sumie 12,743 zł. na uzupełnienie funduszu dyspozycyjnego, który właściwie nigdy nie powinien być przekroczonym. W zamian zato wypowiada komisja życzenie bardzo stanowcze by na przyszłość postanowienia cyfrowe budżetu krajowego były przestrzegane ile możności najściślej. Komisja nie zapoznaje wprawdzie, że znaczna część pozycji budżetowych polega z natury rzeczy tylko na szacunku, który może odbiedz od rzeczywistości, ale różnica między budżetem a wynikłością nie powinna być sprowadzana dowolnie, ani nie da się usprawiedliwić w ten sposób, że nadwyżkę niepreliminowaną w wydatkach pokryto tylko z zaoszczędzeń na wydatkach innych. Komisja podnosi, że temu będzie można zapobiedz, jeśli się Wydziałowi krajowemu odbierze pokusę robienia zaoszczędzeń w jednym dziale wydatków, w celu użycia tych zaoszczędzeń na przekroczenia takich pozycji, które z tamtym działem nie stoją w najmniejszym związku. To zaś — zdaniem komisji — nastąpi przez uchylene dotychczasowego prawa przenoszenia wydatków z jednej rubryki *ordinarium* do drugiej.

Komisja wnosi więc za przykładem ustawy finansowej państwowej, uchylene tak przenoszenia między rubrykami, jak nawet, z nie wielu wyjątkami, między pozycjami tej samej rubryki. Takie ograniczenie — zdaniem komisji — nie będzie bynajmniej tamowało swobody akcyi Wydziału krajowego, ale rozszerzy jego odpowiedzialność za gospodarkę jego własną i organów jemu podwładnych. Zaoszczędzenie będzie on wykazywał w zamknięciu rachunków jako swoją zasługę, zaś przekroczenia będzie musiał usprawiedliwić istotną ich koniecznością, nie samem posiadaniem środków z równoczesnego zaoszczędzenia. Zarazem będzie może powyższe ograniczenie stanowiło dla Wydziału krajowego tarczę przeciw naciskowi ze strony tych osób, czy organów, którym w danym razie może chodzić o jakiś wydatek, nie objęty preliminarzem, wcale, lub w sumie niższej.

III. Niedobór na rok 1891 i przyszłość finansowa. W dziale tym podnosi komisja budżetowa, że gdy w r. b. doprowadzono do skutku ugodę indemnizacyjną kraju z Państwem, zaprzętnęły się umysły całej wykształconej ludności w kraju pytaniem, czy i jak należy po usunięciu owej głównej zapory uregulować stosunek skarbu krajowego. Temu ruchowi nie mógł się oprzeć także Wydział krajowy, który musiał się bez tego zająć sprawą reformy choć w części, wskutek zeszłorocznej uchwały sejmowej o unifikacji długów krajowych.

Z wniosków Wydziału krajowego i z protokołów obrad ankiety poselskiej, oraz konferencji ściślejszej, wynika tedy jasno to samo, co się odzwierciedla we wszystkich organach opinii publicznej. Wynika z tego mianowicie, że w kraju, jak niemniej między posłami, a w szczególności między członkami Wydziału krajowego, wyrobiły się z powodu załatwienia sporu indemnizacyjnego dwie z rzędu przeciwnie opinie co do wyboru środków finansowych na przyszłość. Jedni sądzą, że należy konwertować resztującą dług indemnizacyjny, a rozłożywszy tak spłatę jego zamiast na lat 7, na lat kilka-dziesiąt, wyzyskać zwłaszcza w epoce siedmioletnich jeszcze subwencji rządowych nadwyżki budżetowe, z których wypadałoby poczynić inwestycje pożyteczne gwoli podniesienia siły ekonomicznej i podatkowej kraju. Drugi woła przez najbliższych lat 7 przebiecować, jak dotychczas, choćby przy udziale pożyczek nowych, ażeby potem, spłacisz w tym czasie dług indemnizacyjny, przy pomocy subwencji rządowej, mając przez to rozwiązane ręce, mając do dyspozycji dodatek indemnizacyjny, czynić wkła-

dy takie, jakie Sejm uzna co roku za potrzebne.

Zwolennicy każdej z tych opinii wierzą — zdaniem komisji budżetowej — w nadzieję opinii przeciwniej, a tylko oceniają je odmiennie. Zwolennicy konwersyi boją się stagnacji 7-letniej i opóźnienia inwestycji, przeciwnicy konwersyi boją się nieopatrzności może zużycia wielomilionowych nadwyżek w pierwszych 7 latach, i naturalnej potem reakcyi. A Wydział kraj. stanawszy w swej większości po stronie tej ostatniej opinii, zaproponował zaciągnięcie pożyczki 22-milionowej, któraby miała być zrealizowana w latach od 1891—7, stopniowo na unifikację i pokrywanie niedoborów, aż do umorzenia indemnizacyi.

Przy obradach nad wnioskami Wydziału kraj. i innemi, wysłała komisja budżetowa z tej myśli, iż nienależy jej stawać z góry zasadniczo ani po jednej, ani po drugiej stronie opinii. Nie zważając więc na ważne bez kwestyi skrupuły, jakie pojedynczy członkowie podnosili przeciw konwersyi długu indemnizacyjnego ze stanowiska prawnego i politycznego, postanowiła komisja za pośrednictwem wybranego subkomitetu zbadać obydwa systemy z punktu widzenia czysto finansowego, i przeprowadzić ich porównanie nie do roku 1897, tylko po który sięgają rachunki i wnioski Wydziału kraj., lecz aż do roku 1905, w którym, w skutek właśnie ugody indemnizacyjnej, po raz pierwszy dopiero znikną z budżetu krajowego wszelkie ślady długu indemnizacyjnego.

W celu porównania służyły komisji rozmaite projekta konwersyjne, z rozmaitym terminem amortyzacyjnym przyszłych obligacji konwersyjnych, z rozmaitym stopą dodatków do podatków i rozmaitymi sumami na inwestycje, wszystkie te projekta tylko w tem się z sobą zgadzają, że przyjmowały kurs emisyjny obligacji 4 proc. na 90 od sta, i że wychodząc ze stanowiska budżetu, przyjmowały wzrost coroczny wydatków krajowych netto o 115,000 zł., zaś wzrost wydatności centa dodatków do podatków w roku 1892 o 1000 zł., a w latach następujących o 500 zł. Każdy z tych projektów wykazywał, mimo milionowych nadwyżek w czasie subwencji rządowej, niedobory budżetu, począwszy od jednego z lat następujących (1900, 1905, 1906), to też subkomitet komisji budżetowej wypracował projekt fikcyjny konwersyi o wiele korzystniejszy od poprzednich gdyby się udało od c. k. Rządu uzyskać warunki, na których się opiera.

Projekt powyższy opiera się na myśli zeskontowania przez c. k. Rząd całego długu jakie będzie w sumie 6,275,000 zł. cięży na kraju w skutek ugody indemnizacyjnej; zeskontowany po 5 proc. na dzień 31 grudnia 1891 zredukowałoby się dług powyższy do kwoty 3,995,083 zł., a ponieważ w latach 1892 — 1897 nie potrzeba byłoby zaliczek rządowych po 325,000 zł., przeto zeskontowawszy znowu ich sumę 1,950,000 zł. (płatną dopiero w ciągu 5 lat następujących) po 5 proc. na dzień wcześniejszy 31 grudnia 1891, otrzymałoby się kwotę krajową należną 1,696,665 zł. 54 ct., która odejścięta od powyższego długu krajowego zeskontowanego, dałaby dług krajowy w kwocie zredukowanej 2,298,418 zł. 05 ct. — Gdyby zaś można nadto przypuszczać, iż c. k. Rząd przystanie na rozłożenie długu po 5 proc. zeskontowanego i płatnego w dniu 5 grudnia 1891 jeszcze bez procentu na lat 6, i zechce strącać od przypadającej subwencji w kwocie 2,100,000 zł. przez lat 6 rocznie 383,069 zł. 67 1/2 ct., w takim razie wypadłoby z rozrachunku między krajem a c. k. Rządem obowiązek c. k. Rządu opłacania krajowi na indemnizację od r. 1892 — 7 subwencji rocznej w kwocie 1,716,930 zł. 32 1/2 ct. — Pomimo że cyfra ta wykazywałaby znaczny ubytek subwencji dotychczasowej 2,100,000 zł. powiększonej przez zaliczkę 325,000 zł., to jednak byłaby wprawdzie uchylenia wszelkich długów indenn. po r. 1897, a nawet osiągnęłaby w latach 1892 — 1897 całej prawie raty na oprocentowanie i umorzenie nowej pożyczki konwersyjnej.

Subkomitet komisji budżetowej przyjął emisję 4 proc. obligacji z terminem amortyzacyjnym 40 letnim, który uwalniając całą niemal generację od ciężarów indemnizacyjnych, daje możliwość następnej generacyi dalszej konwersyi w razie dalszej obniżki stopy procentowej. Pomimo krótszego terminu amortyzacyjnego (w porównaniu 50 a zwłaszcza 67 1/2 letnim) kurs emisyjny będzie zdaniem komisji tylko 88 proc., gdyż trudno przypuszczać, żeby w r. 1892 reakcyja w świecie finansowym, po terażniejszym przesileniu giełdowym była tak pomyślną, żeby papiery galicyjskie można ulokować po 90 proc.

Taki był projekt fikcyjny konwersyi ile możliwości najkorzystniejszej, to też komisja na zasadach tego projektu po długich naradach i wielu próbach zestawiała dwa rachunki, z których wynika następujący rezultat:

Na wypadek konwersji możnaby z nadwyżek spłacić do r. 1898 wszystkie długi krajowe stare, zwyczaj z tego roku, przeniesiona na wydatki bieżące lat następných zdoła utrzymać równowagę budżetową aż do r. 1901, począwszy atoli od r. 1902 pojawiają się już niedobory, które spowodują po koniec r. 1905 zaciągnięcie nowych długów, w wysokości imiennej 3,480.889 zł. Stan długów krajowych wyniesie z końcem 1905 r. razem 32,025.753 zł., a niedobór za ten rok osiągnie kwoty 1,281.943 zł.

Gdyby natomiast zamiast konwersji zaciągano corocznie pożyczki częściowe, to niedobory nie ominęłyby żadnego roku, nawet r. 1905, chociaż wolnego od spłat indemnizacyjnych, ale niedobór z roku następnego wynosiłby mimo podatków rządowych w sumie 66.442 zł., znacznie mniej, botylko 696.225 zł., a stan długów z końcem roku 1905 wynosiłby 22,857.777 zł., prawie o 10 milionów mniej.

Rachunki te dają pogląd na przyszłość finansową kraju w najbliższych latach 15 na wypadek, gdyby Sejm przyjął jedną z powyższych dwóch dróg, przyjmując jednakże warunki najkorzystniejsze ale złudne, nie dające się zrealizować.

Przy takim porównaniu musi — zdaniem komisji — konwersja nawet w najkorzystniejszych warunkach podjęta, uważana być za wiele niekorzystniejszy środek dla finansów kraju, niż proste zaciąganie długów corocznych, gdyż sprowadzi w r. 1905 i dłużej o 10 milionów większy i niedobór dwa razy większy. Komisja budżetowa jest zdania, że kraj dopiero po r. 1905 może przedsięwziąć operację większą finansową, t. j. konwersję długów krajowych w ogóle, lub indemnizacyjnych w szczególności, lecz na razie konwersję uważa za niemożliwą.

Gdyby zaś Sejm nie zgodził się nawet na pożyczki jednolite, ze wspólnym terminem umorzenia, to nawet wtedy byłby w r. 1905 niższy stan długów, bo wynosiłby około 22 milionów.

Pomimo tego komisja, jak nie wyklucza w przyszłości konwersji, tak nie doradza stałego zaciągania pożyczek, choćby już dlatego, że niedobór z roku 1905, pojawiając się nawet po spłacie indemnizacji, nosi cechy chroniczną, odziedziczoną może po nie jednym akcie hojności Sejmu z czasów dzisiejszych lub przeszłych.

Zostają więc dwie drogi, czy Sejm uzna za stosowne dozwolić na ciągły wzrost wydatków o 150.000 złr rocznie, a już budżet na rok 1891 zawiera choćby tylko w rubr. XV i XVI inwestycje gospodarcze w wysokości przeszło pół miliona; czy dalej wskutek tych inwestycji w przyszłości wzrosnie siła podatkowa i wydatki centa, lub też może kraj znieść podniesienie stopy dodatków do podatków, rozstrzygnięcie, zdaniem jednomyślnem odbytej konferencji poselskiej na teraz niemożliwe, komisja budżetowa nie przesądza o tem tak długo, dopóki Sejm, a za nim kraj cały nie dowie się o rzeczywistym stanie finansów krajowych w chwili obecnej i o wpływie prawdopodobnym na przyszłość finansów tych dwóch systemów finansowych, reprezentowanych przez dwa prądy opinii publicznej.

Komisja budżetowa nie doradza Sejmowi skrepowania swej swobody choćby tylko w stopniu, zamierzonym wnioskami Wydziału krajowego, boć unifikację długów dotychczasowych może Sejm zarządzić później każdej chwili, skoro w skutek pomyślnego stanu targowego obligacje 4½ proc. przekrocza *pari*, 4 proc. będą mogły uzyskać kurs emisyjny nad 90 od sta, zaś emisją obligacji z terminem amortyzacyjnym wspólnym może Sejm postanowić corocznie bez osobnej uchwały czy ustawy ogólnej z roku bieżącego.

Komisja budżetowa jest zdania, iż obmyśliwszy niejako poprawę gospodarki krajowej, spełniła roztoczeniem powyższego obrazu finansów w zupełności zadanie swoje i na teraz stawia następujące wnioski:

I. Na rok 1891 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w sumie 4,927.264 zł., a dochody własne w sumie 578.370 zł.

II. Na pokrycie wydatków funduszu krajowego, pozostałych po strąceniu dochodów własnych, pobierane będą w r. 1891 dodatki do podatków rządowych bezpośrednich w wysokości 36 centów od każdego złotego w. a., całej należności tych podatków.

III. Droga ustawy upoważnia się Wydział krajowy na pokrycie niedoboru za rok 1891 i na dotację kasy krajowej, do emisji 4 proc. obligacji krajowych z terminem umorzenia 41-letnim w sumie nominalnej 1½ miliona zł.

IV. Z uzyskanej ze sprzedaży tych obligacji gotowizny pokryje Wydział krajowy niedobór funduszu krajowego za r. 1891 w przypuszczalnej wysokości 694.394 zł., pozostała zaś reszta wcieli po zapłaceniu kosztów konfekcji obligacji, należności emisyjnej, raty pożyczkowej od pożyczki powyższej za r. 1891, niemniej stempla i podatku kuponowego za tenże rok — do funduszu dotacji kasy krajowej.

V. Kwoty przyzwolone na r. 1891 w rubrykach i pozycjach budżetu wydatków funduszu krajowego w znaczeniu ściślejszem, niemniej funduszy krajowych w znaczeniu obszerniejszem, winny być wydawane tylko na cele oznaczone w pojedynczych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych i nadzwyczajnych.

VI. Tem samem załatwione zostały postawione na bieżącej sesji wnioski pp. Z. Kozłowski i Teliszewski, odnoszące się do gospodarki Wydziału krajowego.

Z Petersburga.

(Dymisy hr. Heydena. — Komunikat ministra wojny. — Zarządzenie przeciw kontrabandzie. — Prace sesji Rady państwa. — Inspektorowie agronomiczni).

Szef kancelaryi carskiej dla przyjmowania prośb, hr. Heyden, otrzymał dymisy i to w formie nie zbyt łaskawej. Jego miejsce zajął radca państwa Neuhardt. Jak donosi *Polit. Corresp.* dymisy nastąpiła skutkiem tego, iż hr. Heyden dopuszczał się w obec stron najrozmaitszych nadużyć i obchodził się z nimi brutalnie.

W znanej sprawie stracenia w Siedlcach w lecie r. b. trzech żołnierzy, widziało się zniewolonom ministerstwo wojny, „celem zaprzeczenia mylnym pogłoskom“ wydać następujący komunikat:

„Wachmistrz Szkuracki został zabity dnia 11-go lutego, a do śledztwa, które trwało do dnia 25-go kwietnia i było prowadzone według zasad, ustanowionych na czas pokoju, z zachowaniem form, zabezpieczających interesy oskarżonych, pociągnięci zostali podoficerowie Czekunow i Nowikow i szeregowcy Szubcow i Nasonow. W dniu 19 maja, zgodnie z wnioskiem prokuratora wojennego, generał Hurko rozkazał zawiesić akcyę przeciwko Nowikowowi, a pozostałych oddać pod sąd. Dopiero skutkiem tego rozkazu, polecono sądenie oskarżonych według praw wojennych i według ścisłego brzmienia art. 91-go ustawy wojskowej dla zabezpieczenia interesów karności wojskowej, ponieważ wykryte zostały ważne dowody, oraz powód morderstwa, a było niem surowe przestrzeżenie przez zmarłego wachmistrza wymagań służby. Dnia 2-go czerwca sąd skazał oskarżonych na karę śmierci i wyrok został wykonany w dniu 9 czerwca. Przed egzekucją oskarżeni przyznali się do zbrodni i Nasonow wskazał miejsce, gdzie był ukryty zegarek zabitego, który też istotnie znaleziono.“

Celem skuteczniejszego przeciwdziałania kontrabandzie departament celny postanowił: Powiększyć znacznie skład straży granicznej i rozstawić ją w jednej linii gęstej, zamiast, jak dzisiaj, w dwóch liniach, mniej liczych. Szwadrony kawalerji będą stanowiły kontrolę całej linii, i mają ścigać kontrabandyzistów, którzy się przez nią przedostaną. Straż graniczna będzie uzupełnianą nie nowymi rekrutami, lecz żołnierzami, którzy wysłużyli we froncie przynajmniej dwa lata. Zostanie wypracowany nowy regulamin dla straży granicznej, powiększone pensje oficerów okręgów celnych i zmieniony dotychczasowy system udzielania premij za schwytywanie kontrabandy.

Dzienniki zaznaczają, iż bieżąca sesja rady państwa będzie nader ożywiona, a to z powodu nagromadzenia szeregu projektów pierwszorzędnej wagi. W samej kwestji rolnej będzie wniesionych aż 19 projektów, jak np. o drogach podjazdowych, organizacji kredytu krótkoterminowego, asekuracji rządowej zasiewów i bydła, o kolonizacji, o reformie systemu podatkowego i t. d.

Powstał projekt, ażeby we wszystkich guberniach ustanowić urzędy inspektorów agronomicznych, istniejących już w kilku guberniach wewnętrznych.

Zamordowanie Seliwerstowa.

Policja paryska utrzymuje w tajemnicy przebieg śledztwa; doszły wszakże do wiadomości publicznej następujące szczegóły: Prefekt policji Lozé, który sądził zrazu, że generał Seliwerstow padł ofiarą nieszczęśliwego wypadku, dowiedział się dopiero o prawdziwym stanie rzeczy d. 18 b. m. w teatrze *Gymnase* gdzie wiadomość o morderstwie za pośrednictwem pani Adam w lot się rozbiegła. Jakkolwiek jest rzeczą prawdopodobną, że generał padł ofiarą prywatnej zemsty, nie braknie wszakże usiłowań, zwłaszcza ze strony rossyjskiej, by zbrodnię tę przedstawić światu jako zamach nihilistów. Jak wiadomo domniemanym sprawcą ma być niejaki Padlewski. Liczy on lat 35, jest wzrostu średniego, chudy, nosił krótką brodę i był źle odziany. Mieszkał z przyjaciółmi, który świeżo wmięszany był w proces nihilistyczny. Padlewski pracował w usługach muzyka Bernowa, który w instytucie polyglotycznym *Rudy* urządzał koncerta.

Generał Seliwerstow był stałym gościem na tych koncertach, które się odbywały w salonie *Franco-Russe*. Z Bernowem żył nawet w przyjaźni. Padlewski pojawił się u Seliwerstowa z zaproszeniem na koncert. Tem tłumacząc okoliczność, że generał tak łatwo dopuścił go do siebie.

W Paryżu obiegiwały pogłoski, że Bernow także aresztowany został — inni temu przeczą, twierdząc, że nie ma żadnej do tego podstawy, gdyż istnienia spisku przypuszczają niepodobna.

Śledztwo rozpoczęto od przesłuchania służącego generała, co nie jest rzeczą łatwą, z powodu, iż służący ten bardzo słabo jest rozwinięty umysłowo.

Telegramy podają jeszcze następujące szczegóły: Padlewski przybył do Paryża w czasie procesu nihilistów. Mendelssohn, którego aresztowano, zawiąłany był w ostatni proces nihilistyczny, lecz dla braku istotny czynu niedawno z więzienia uwolniony został. Bernow, który zajmował się urządzeniem koncertów, przyjmował u siebie takich gości jak Gołwin. Koncerta swe ogłaszał on pod godłem: „Bóg i Car“. Wieść o zgonie Seliwerstowa ogromnie go przeraziła i natychmiast udał się do mieszkania generała w *Hôtel de Bade*, aby ciała jego odwiedzić. Padlewski zajmował w *Cercle Franco-Russe* bardzo podrzędne stanowisko, a w czasie wystawy zajęty był także w sekcji rossyjskiej.

Generał musiał być zamordowany w chwili, gdy pisał; na stole bowiem znaleziono list, rozpoczęty słowami: *Monsieur. je viens de recevoir...* Po tych słowach widoczna jest plama z atramentu. Według doniesienia dziennika *France*, kula, którą generał został zabity była zatruta, a podobne kule znaleziono także w mieszkaniu Padlewskiego. Wersje o tym ostatnim są najsprzeczniejsze. Jedni mienią go żydem polskim, drudzy Rossyaninem.

Ostatnie doniesienia zdają się stwierdzać domniemanie, że Seliwerstow padł ofiarą nihilistów. Przeciw Padlewskiemu przemawia najwięcej ta okoliczność, że wysłany z zaproszeniem na koncert do generała, od tej chwili nie pojawił się więcej w miejscu swej służby. Zbadaniem tej sprawy zajmują się prokurator Banaston, sędzia śledczy Guillot i szef publicznego bezpieczeństwa Goron. Zbrodnia spełnioną prawdopodobnie została w chwili, gdy Seliwerstow pisał jakiś adres zażądany od Padlewskiego. Sprawca mógł się oddalić niespostrzeżony, tembardziej, że nikt ze służby hotelowej wystrząsa nie słyszał.

Według doniesień dzienników, generał Seliwerstow odgrywał przed laty ważną rolę w tłumieniu nihilistów. Był on czas jakiś naczelnikiem znanego „trzeciego oddziału“ a ówczesny szef żandarmeryi generał Mezenec, który także padł ofiarą zemsty nihilistów, siedł z nim ręką w rękę.

Gdy w r. 1879 Loris Melikow został ministrem spraw wewnętrznych, Seliwerstow ustąpił z posady i przy końcu 1880 r. przesiedlił się do Paryża, gdzie, jak twierdzą, miał sobie poruczoną tajemną misję.

KRONIKA

Lwów, 21 listopada.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej swej szkatuły gminie Łopuszna, w powiecie bóbreckim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Przedstawienie amatorskie w pałacu Namiestnikowskim** na cel dobroczynny odbędzie się we wtorek, dnia 25 b. m., z łaskawym współudziałem pani Heleny Chłapowskiej. Bogaty i urozmaicony program ogłosimy później, dziś możemy tylko powiedzieć, że zostanie odegrana śliczna komedia jednoaktowa p. n. „Biała kamelia“, w której wystąpi pani Chłapowska w towarzystwie jednego z najlepszych naszych amatorów; znakomita artystka, która co wieczór występuje na scenie, a w dzień odbywa próby, wspaniałomyślnie przyrzeka uświetnić przedstawienie wtorkowe; jedno to nazwisko promieniejące niezrównanym blaskiem na horyzoncie sztuki polskiej i cel szlachetny — wystarczą, aby sale pałacu Namiestnikowskiego przepełniły publicznością, pragnącą podziwiać wielką artystkę i przyjść w pomoc nieszczęśliwym. Zaiste spełnienie dobrego uczynku nie było nigdy ani łatwiejszem, ani przyjemniejszym.

Bilety na to przedstawienie sprzedawane będą po cenie 5 zł. w. a. w niedzielę, poniedziałek i wtorek na dole w pałacu Namiestnikowskim i u sekretarza Kasyna Narodowego.

— **Towarzystwo historyczne we Lwowie.** XXXIII zebranie miesięczne Towarzystwa historycznego odbędzie się w sobotę, dnia 22 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali XV Uniwersytetu. Porządek dzienny: 1. Dr. Aleksander Lisiewicz: Z powodu najnowszej pracy o zajęciu Rusi Czerwonej przez Kazimie-

rza Wielkiego. 2. Luźne komunikacje naukowe. 3. Pogadanka w sprawach Towarzystwa.

— **Z obserwatorium c. k. Szkoły Politechnicznej** we Lwowie, dnia 21 listopada 1890 roku, godzina 12 w południe. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 20, do godziny 12 w południe dnia 21 listopada 1890 r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny od S do W, co do siły stały (2-0), niebo przeważnie zachmurzone, powietrze bardzo wilgotne (85 proc. wilgotności względnej), opad: śnieg, wysokość opadu 3-8 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była +0-7°C, najwyższa +3-2°C dziś o godzinie 12 w południe, najniższa -1-4°C w nocy.

Wezorem padał śnieg; dziś rano była mgła mała.

Żniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w północnej Skandynawii; wyżka 780 do 775 mm. w zatoce Biskajskiej; żniżka drugorzędna utworzyła się w Sycylii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 760 mm.

Prognoza na dobę następną, od godziny 12 w południe dnia 21, do godziny 12 w południe dnia 22 listopada b. r.: Wiatr będzie co do kierunku północno-zachodni, co do siły mierny (2-4), średnia temperatura doby podniesie się do +1-0°C, niebo będzie przeważnie zachmurzone, względna wilgotność powietrza bez zmiany; opad: śnieg z deszczem, chwilami pogodnie.

— **Gwałt publiczny.** Dnia 15 b. m. późnym wieczorem, jadący z Niska do Rozwadowa c. k. komisarz starostwa p. Władysław Ossoliński, w towarzystwie c. k. kontrolera podatkowego p. Michała Świtalskiego oraz leśniczego p. Leona Pankiewicza, napaśnięty został bez żadnej widocznej przyczyny, w pobliżu wsi Pławo, przez pięciu ludzi, którzy łaskami zaczęli bić konie, przez co spowodowali wywrócenie wozu i jadących na nim do rowu. Napastnicy następnie używając słów obelżywych, nie ocieli puścić podróżnych w dalszą drogę i ustąpili dopiero pod zagrożeniem zarekwirowania żandarmów z Rozwadowa. W ciągu nocy jeszcze żandarmi wysłędzili i aresztowali wszystkich pięciu napastników. Byli nimi wyrobniacy z Niska, którzy wskazali jako inicjatora gwałtu, towarzysza swojego, Wojciecha Burdę.

— **W sprawie teatru poznańskiego.** Dzisiaj w piątek, o godzinie 6 wieczorem odbędzie się w sali ratuszowej konferencya celem obmyślenia sposobu przyścia w pomoc teatrowi narodowemu w Poznaniu. Do wzięcia udziału w tej w tej konferencyi zaprosił d. prezydent miasta członków Rady miejskiej, oraz 50 osób z po za grona rady.

— **Przesilenie finansowe w Londynie.** Sławny dom Baring-Brothers et Comp., który sytuacja i poważaniem nie ustępował żadnej firmie w świecie, a kredyt posiadał prawie nieograniczony, i którego weksle w zagranicznych krajach, z drugiej strony Oceanu tworzyły jeden z najważniejszych organów handlu światowego, jak wiadomo, musiał oświadczyć, iż nie jest w możności płacenia swoich akceptów i ujrzał się w konieczności proszenia o pomoc całej angielskiej *haute finance* i banku angielskiego. Tego rodzaju faktu w historii prawie nie ma. Nawet firma Overend-Gourney et Comp., której upadek w r. 1857 wywołał silną panikę, nie cieszyła się takim poważaniem, jakie dom braci Baringów posiadał we wszystkich cywilizowanych krajach. Ażeby dać pojęcie o powadze tej firmy, zaznaczymy, iż w ostatnich czasach znajdowało się w obiegu 15 milionów ft. sterl. w wekslach, wystawionych przez tenże dom, a tratty, ciągnięte przez przedstawiciela amerykańskiego tego domu, wynosiły w ostatnim roku 35 milionów ft. sterl. Indy, Egipt, Afryka południowa i Ameryka południowa tworzyły formalnie handlowe dominium tej firmy, a jej list kredytowy we wszystkich miastach handlowych był uznany i honorowany.

Dam Baring Brothers należy do najstarszych firm angielskich. Osobisty majątek różnych członków tej rodziny był niezmiernie wysoko ceniony, sami zaś zajmowali wybitne stanowiska w wyższym towarzystwie angielskiem, tak ze względu na swoich członków, zasiadających w Izbie lordów i w Izbie gmin, jako też przez pokrewieństwo z licznymi rodami arystokratycznymi. Rodzina Baringów pochodzi od pastora z Bremy, który w połowie zeszłego wieku osiedlił się w Anglii, gdzie założył skład sukna. Leez już w r. 1790 ceniono majątek firmy na 2 milj. f. st. a cały wiek XVIII-ty nie przedstawia przykładu tak szybkiego zgromadzenia pieniędzy. Wielki kredyt operacyjny dom ten zawdzięcza Aleksandrowi Baring, który w *City* nosił nazwę „Aleksandra Wielkiego“. Dom ten mianowicie odegrał najważniejszą rolę przy zaciągnięciu pożyczki, której Francja po kongresie wiedeńskim i upadku Napoleona potrzebowała na zapłacenie kosztów wojennych. Oto w krótkości historia domu, który ciesząc się niezwykłym powodzeniem, obecnie zmuszony jest likwidować z powodu trudności płatniczych.

Można sobie wyobrazić, jakie fakt ten wywołał wrażenie w *City*. Giełda londyńska stała nad brzegiem katastrofy. Na rynku pieniężnym panował niepokój, jakiego dotąd nigdy

nie widziano, i tylko dzięki całej *haute finance* zdołano zapobiedz upadkowi giełdy londyńskiej. W piątek i sobotę członkowie *haute finance* odbyli konferencję, na której oświadczyli iż ratować będą honor braci Baringów. Postanowiono zająć się zapłaceniem weksli, wystawionych przez dom Baring Brothers za pomocą akcyi pomocniczej, a członkowie *haute finance* zagwarantowali wobec banku angielskiego zupełną wartość ewikcyj, przedstawionych przez dom Baringów. Akcyja pomocnicza nie ograniczyła się jednakże na Anglii tylko. Bank francuski wysłał złoto, a i z rządem rosyjskim rozpoczęto układy o przekazanie części zapasów złota, będących w jego posiadaniu.

Nie można powiedzieć, iż los, jakiemu uległ dom Baring Brothers, nie był wywołany ich własną winą. Twierdzenie, iż ruina firmy Baring spowodowana została przesileniem pieniężnym z ostatnich czasów, jest zupełnie fałszywym. Przykry przewrót w stosunkach Ameryki, spowodowany z jednej strony bilem srebrnym i taryfami Mac Kinleya, z drugiej zaś wynikiem wyborów, przyspieszył wybuch katastrofy, lecz jej nie wywołał. Firma Baring przygotowała swoją niewypłacalność przez nadużycie swego kredytu operacyjnego i nagromadzenie wątpliwych emisji w okresie, w którym obniżenie się stopy procentowej i konwersje wytrąciły najlepsze papiery z właściwego im stanowiska. W peryodzie od r. 1883 do roku 1888 firma Baring przeprowadziła, według wiarygodnej statystyki, emisje różnych papierów na niemniej jak 95 milionów funtów sterl., a więc na 2,375,000,000 franków. Większa część tych emisji odnosiła się do Argentyny i jej prowincji, równo jak i do Urugwaju i innych państw południowo-amerykańskich. Przewrót polityczny w Ameryce południowej zdyskredytował te wartości, podczas, gdy dom Baring Brothers, chcąc je podtrzymać, coraz więcej się unieruchamiał.

Notatki literacko-artystyczne.

Świat, Rok już trzeci walczy zwycięzko na artystycznym polu wyborne pismo krakowskie; dziś zajęło już stanowisko pierwszorzędne, pozyskując coraz większe uznanie i coraz szersze koło czytelników. Ostatni numer tego pisma z dnia 15 b. m. jest nowym dowodem niestającej zapobiegliwości i staranności redakcyi. W artystycznej części odznacza się przede wszystkim Juliusza Kossaka „Hucul i Huculka“, Ant. Kozakiewicza „Wróżka“, Antoniego Piotrowskiego „Jeszcze jedno polecenie“ — a w literackim dziale powszechną zwracając uwagę: wyborne studjum Tretiaka „O głównych kierunkach poezji polskiej XIX w.“, dr. Ant. J. „Z życia Zygmunta Krasińskiego“ i wiersz Gomulickiego „Ewa“. Całość zeszytu w obu działach jest doskonałą.

Repertuar teatralny. Dzisiaj, w piątek, „Dalila“. Występ pani Modrzejewskiej. — Jutro, w sobotę, „Barbara Radziwiłłówna“. Występ pani Modrzejewskiej. — W niedzielę po południu „Mikado“. Wieczór „Makbet“. Występ pani Modrzejewskiej. — W poniedziałek „Dama z kamelią“. Występ pani Modrzejewskiej.

Dyrekcya teatru zwraca jeszcze raz uwagę, że bilety z datą 20 b. m. czerwone, mają ważność tylko na 24 b. m. na „Dama“ — a bilety z datą 24, zielone, tylko na 26 b. m. na „Odetę“.

Odkrycie Kocha. Dr. Surzycki po powrocie z Berlina miał w Towarzystwie lekarskim w Krakowie odczyt, w którym złożył sprawozdanie ze swej podróży. Dr. Surzycki stwierdził, że widział pomysły całkiem kuracyjne jedynie w wypadkach tuberkulów skórnych, tak zwanego wilka (*lupus*); dlatego ostrzega przed zbytym optymizmem.

Czas umieszca następujący telegram: „Prof. Rydygier otrzymał środek leczniczy Kocha. Zaraz po jego przybyciu do Krakowa rozpoczną się próby iniekcji na klinice.“

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

(XX posiedzenie 2 sesji VI peryodu).

Lwów, 21 listopada.

(§) Początek posiedzenia o godzinie 10 min. 35.

Obecnych 82 posłów.

Ks. Marszałek oznajmia, iż udzielił urlopów pp. Madeyskiemu na 3 dni, Fr. Jędrzejowiczowi na 4 dni. Izba udziela p. Rapoportowi urlopu do końca sesji sejmowej. Sekretarz p. St. Jędrzejowicz odczytuje spis petycji, z których ważniejsze podajemy:

Wydział powiatowy Kossów o subwencję na rekonstrukcję i konserwację dróg powiatowych.

Gminy Podhajce i Bolechów o zaliczenie ich do rzędu miast.

Gmina i obszar dworski okręgu sądowego w Tłustem o utworzenie tamże urzędu podatkowego.

Gminy Chatki, Sokolańki i Sokółów o zniesienie Rad powiatowych.

Gmina Oświęcim o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów leczenia Berty Guttmann.

Mieszkańcy gmin Korniów i Olchowiec o zapomogę z powodu klęsk elementarnych.

Gminy Szypowce, Nawojowa i Jędruszowce o zapomogę na dokończenie budowy szkoły.

Wł. Studnicki i Fryd. Silberstein o subwencję na kształcenie się w spiewie i muzyce.

Albina Mordyniewicz wdowa po nauczycielu o zapomogę.

Straż ogniowa ochotnicza w Tłustem o zapomogę na zakupno przyborów pożarnych.

Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Tarnopolu o bezprocentową pożyczkę na dokończenie budowy własnej sali.

Wydział krajowy z prośbą dr. Fr. Stefczyka docenta krajowej średniej szkoły rolniczej w Czernichowie o zrównanie go pod względem praw i uposażenia z innymi nauczycielami.

Ferd. Gamski przedsiębiorca budowy mostu krajowego pod Jezupolem o wynagrodzenie strat poniesionych przy tej budowie.

Ogółem wpłynęło 965 petycji, które odesłano do właściwych komisji.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego zabrał głos, komisarz rządowy, c. k. radca dworu hr. Łoś:

Mam zaszczyt odpowiedzieć na dwie interpelacje w sprawach fundacyjnych. Pierwsza wniesiona została na posiedzeniu wys. Sejmu z dnia 11 listopada 1890 przez posłów p. Jana Gnoińskiego i tow. w sprawie fundacyi ubogich im. Hieronima Sadowskiego. Pp. interpelanci zapytują: Czem należy przypisać, że fundacya ta przedstawiająca w dobrach i gotówce wartość przeszło 400,000 zł. do dziś t. j. w 30 lat po śmierci fundatora, nie weszła w życie?

Sprawa tej fundacyi była już raz przedmiotem interpelacji, wniesionej na posiedzeniu Sejmu krajowego z 17 grudnia 1886 roku.

W odpowiedzi na tę interpelację komisarz rządowy wykażać: historyę powstania fundacyi im. Hieronima Sadowskiego w Czortkowie; stan, w jakim się znajdował majątek na fundację przeznaczony, przy odebraniu go po śmierci ostatniej dożywniczki w r. 1880; zarządzenia, jakie poczyniono w celu uporządkowania tego majątku; stan jego po koniec r. 1885; wreszcie, że urzeczywistnieniu szlachetnych zamiarów fundatora stały wówczas na przeszkodzie jedynie nieukończone rokowania z konsystorzem metropolitalnym obrządku łacińskiego we Lwowie.

Niestety te rokowania i do dziś jeszcze ukończone nie zostały.

Konsystorz metrop. obrz. łac. we Lwowie przedłożył wprawdzie c. k. Namiestnictwu ułożony przezeń zarząd warunków i zasad co do wprowadzenia w życie tej fundacyi. Zarząd ten jednak na podstawie opinii prawnej c. k. Prokuratorji Skarbu musiał być zwrócony konsystorzowi, — ponieważ zawarte w nim postanowienia nie odpowiadały w zupełności woli fundatora a mianowicie: pod względem zarządu majątku przyznano za wiele praw Zgromadzeniu Sióstr Miłosierdzia — a za mało konwentowi OO. Dominikanów w Czortkowie; pominięto w nim utworzenie muzeum familijnego — i ponieważ akt fundacyjny wystawiony był powinien przez konwent OO. Dominikanów w Czortkowie w porozumieniu ze Zgromadzeniem Sióstr miłosierdzia — a konsystorz metropolitalny tylko oświadczył się winien co do przyjęcia lub nieprzyjęcia kuratorji tej fundacyi.

C. k. Namiestnictwo udzielając w tym kierunku bliższych wskazówek co do wystawienia aktu fundacyjnego, mocą służącego według ustawy politycznej władzy krajowej wyższego nadzoru nad tą fundacją — wezwało konsystorz metrop., aby zawiadomił o tem tak konwent OO. Dominikanów w Czortkowie, jak i Zgromadzenie Sióstr miłosierdzia i polecił im, aby zgodnie z przedstawionym stanem rzeczy ułożyli i przedłożyli projekt wystawienia się mającego aktu fundacyjnego.

Dotąd nie przedłożono jeszcze odródnego projektu, o co konsystorz metropolitalny ponaglony został.

Co do majątku fundacyjnego, zauważam, że jak już już w poprzedniej odpowiedzi podniesiono — majątek nieruchomy fundacyi podany był w inwentarzu spadkowym na 81,389 złr. 53 ct. — a przy wymiarze należyłości na 191,980 53 ct., ruchomy zaś

na 3700 złr. w. a. Majątek ten przeszedł w administrację rządową na rzecz fundacyi dopiero w r. 1880, po śmierci ostatniej dożywniczki. W pierwszych latach musiały być złożone znaczne kwoty na zapłcenie należyłości przenosnej (11 525 złr.), na drogę dojazdową do dworca kolei transwersalnej (zł. 2500), na liczne adaptacje budynków ekonomicznych, pozostawionych w opłakanym stanie, — a mimo to stan majątku fundacyjnego i jego dochodów nie jest niekorzystnym, gdyż według zamknięcia rachunkowego z końcem roku 1889 — przedstawia się stan dochodów, jak następuje:

Dochody z majątku nieruchomego przyniosły w r. 1889 kwotę 18695 złr. 16 ct., a po strąceniu wydatków administracyjnych, które wynosiły 6595 złr. 28 ct., przedstawia się czysty dochód w kwocie 12,099 złr. 88 centów. Odsetki od papierów wartościowych nominalnej wartości 70,600 złr. (z tego w 4½ pre. listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego) przyniosły 3175 złr. 50 ct. W ciągu lat 10 przybyło więc w kapitale 67,000 złr. kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w dobrach fundacyjnych Czortków z przynależnościami nie otrzymała jeszcze fundacya. C. k. Prokuratorja Skarbu uzyskała już oddzielenie prawa do wynagrodzenia propinacyjnego od hipoteki dóbr, lecz próby o sądowy przekaz kapitału jeszcze nie wniesiono, bo stan hipoteczny wymaga wprzód uregulowania.

W końcu pozostaje mi tylko zapewnić szan. pp. interpelantów, że c. k. Namiestnictwo nie spuści tej sprawy z oka i dołoży wszelkiego starania, aby fundacya ta w jak najkrótszym czasie została ukonstytuowaną i weszła w życie.

Druga interpelacja wniesiona została na posiedzeniu wys. Sejmu z dnia 15 listopada 1890 przez posłów p. Dydyńskiego i towarzyszy, w sprawie fundacyi im. Wojciecha Kucharskiego, na rzecz szkoły ludowej w Dobranowicach, powiatu wielickiego, pp. interpelanci zapytują:

1) Czem tłumaczyć się może siedmioletnia zwłoka w aktywowaniu tej fundacyi, mogąca narazić kapitał fundacyjny na częściowe zmarnowanie;

2) czy i co Rząd uczynić zamierza, celem rychłego wprowadzenia w życie rzeczony fundacyi.

Na tę interpelację mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje:

Zmarły w Dobranowicach, dnia 16go marca 1883 Wojciech Kucharski, mieszkaniec tamtejszy, rozporządzeniem ostatniej woli z 1 marca 1883 przeznaczył cały swój majątek na wieczystą fundację swego imienia, celem założenia i utrzymania szkoły ludowej w Dobranowicach.

Fundacya ta pozostać ma pod bezpośrednim zarządem Wydziału krajowego, zaś szkoła ludowa pod zarządem sióstr Felicjank, jako nauczycielek w tej szkole.

Majątek fundacyi składa się:

1) z gospodarstwa pod nr. 6 w Dobranowicach (12 m. 1179 sążni), ocenionego na 1061 zł. 37½ ct. a. w.;

2) z fundus instractus wartości 129 zł. 45 ct.;

3) z wierzytelności u 48 dłużników, które wynoszą około 11,000 zł.

Grunt należący do fundacyi wydzierżawiony został w porozumieniu z Wydziałem krajowym za czynsz roczny 82 zł. 50 ct.

Co do wierzytelności powyższych, to polegają one w części na skryptach dłużnych, w części zaś na samym inwentarzu, do którego kwoty bez wystawienia obligów, przez s. p. Kucharskiego wypożyczone, na podstawie przeprowadzonych dochodzeń, wpisane zostały.

Przesłuchani przez c. k. Notaryusza, jako delegata sądowego, dłużnicy Kucharskiego, uznali należność pretensyj do protokołu z d. 6 kwietnia 1883 i jedynie co do wysokości niektórych pretensyj poczynili zastrzeżenia, twierdząc, że na poczet tych pretensyj już za życia spadkodawcy, uiszcili pewne kwoty.

W powołanym protokole zobowiązali się wszyscy dłużnicy do dobrowolnego zaspokojenia długów w oznaczonym przez nich czasie.

Wobec tego oświadczenia dłużników, oraz z uwagi, że przymusowe ściąganie tytułu drobnych pretensyj, bez wyjątku u właścicieli zalegających, ze znacznymi kosztami i trudnościami byłoby połączone, c. k. Prokuratorja skarbu w oczekiwaniu tych dobrowolnych spłat, wstrzymała się na razie z przedsięwzięciem kroków sądowych, celem ściągnięcia pretensyj.

I rzeczywiście według nadesłanych rezolucyj sądowych — przeważna część dłużników złożyła rzeczywiście do depozytu sądowego w Wieliczce, na poczet tych pretensyj pewne kwoty, które c. k. sąd na książeczki kasy oszczędności ulokował.

W celu ściągnięcia zaległych jeszcze wierzytelności, przesłano reskryptem z 12go września 1888 l. 58.143, c. k. Starościę w Wieliczce, wykaz kwot zaległych, z polecen-

niem, aby niezwłocznie zawiadomił wymienionych w tym wykazie dłużników, z jaką kwotą każdy z nich na rzecz masy W. Kucharskiego jeszcze zalegał; zarazem polecono wezwać tych dłużników do złożenia należnej kwoty do depozytu sądowego w Wieliczce, pod rygorem, że w razie przeciwnym c. k. Prokuratorja skarbu wystąpi przeciw nim w drodze sądowej, celem przymusowego ściągnięcia zaległości.

Według otrzymanego w krótkiej drodze z c. k. Prokuratorji skarbu wykazu, spłaciło dotąd 48 dłużników razem kwotę 5485 zł. 15 ct., a mianowicie 16 dłużników spłaciło pretensyj całkowicie, a 28 częściowo; przeciw 13 dłużnikom wytoczono pozwy sądowe, względnie egzekucya jest w toku.

Z przedstawionego stanu rzeczy, wynika, że władza fundacyjna nie spuszcza z oka sprawy niniejszej fundacyi, a zarzut podniesiony przeciw c. k. Prokuratorji skarbu, jakoby nie poczyniła jakiego bądź zabezpieczenia majątku fundacyjnego, jest nie słuszny i polega na mylnej informacji.

Jeżeli władza fundacyjna w tym wypadku nie wystąpiła z całą energią i bezwzględnością, to tylko dla tego, że dłużnikami są sami właściciele, którzy przeważnie tylko ratami dług spłacić mogą a spieszne egzekwowanie wierzytelności musiałoby narazić tych dłużników na utratę gospodarstwa wiejskiego.

Przed zupełnym zrealizowaniem zaś i należytem zabezpieczeniem majątku fundacyjnego, nie może być fundacya w życie wprowadzona.

C. k. Namiestnictwo będzie dążyć do tego, aby się to jak najspieszniej stało.

Przystępując do porządku dziennego, odesła Izba w pierwszym czytaniu sprawozdania Wydziału krajowego:

1) W przedmiocie taryf kolejowych; sprawozdawca poseł Adam Jędrzejowicz, do komisji drogowej.

2) W sprawie dalszej subwencyi na zalesienie wydm piaszkowych i nieużytków w powiatach: tarnobrzeskim, jarosławskim, cieszanowskim, jaworowskim i mościskim; sprawozdawca poseł Romanowicz, do komisji gospodarstwa krajowego.

Nastąpiło pierwsze czytanie wniosku posła Niedzielskiego w przedmiocie statutu organizacyjnego dla autonomicznych urzędników powiatowych, i projektu statutu emerytalnego dla tychże urzędników.

P. Niedzielski w motywach swego wniosku podniósł, że czynności Rad powiatowych, rozszerzając się z roku na rok, pociągają za sobą potrzebę uzdolnionych i fachowo ukwalifikowanych urzędników powiatowych. Wydziały Rad powiatowych są ponieważ organami pośredniczącymi w zarządzaniu Wydziału kraj. w skutek czego — zdaniem wnioskodawcy — pewien jednolity związek i ujednostajnienie w załatwianiu spraw byłoby pożądane. Ludzie odpowiednio wykształceni nie garną się jednak do autonomicznej służby powiatowej, gdyż brak awansu i zapewnionej przyszłości ich wcale do tego nie zachęca. To dało powód p. Niedzielskiemu do postawienia tego wniosku. Chodziło mu dalej o to, aby wytworzyć całą zastęp ludzi, którzyby przeszli szkołę praktyczną po powiatach.

Pod względem formalnym żąda mowca przekazania wniosku do Wydziału krajowego. Uchwalono.

Z porządku dziennego odesłała Izba w pierwszym czytaniu sprawozdania Wydziału krajowego:

a) W przedmiocie kredytu dla ludności rolniczej; sprawozdawca p. Wereszczyński, do komisji budżetowej.

b) W przedmiocie petycji gminy Zdziarzec, o przyjęcie kosztów na utrzymanie kaleki, Heleny Kality, w kwocie 714 zł. 33 ct. na fundusz krajowy; sprawozdawca p. Wereszczyński; do komisji budżetowej.

c) O zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Łomnicy; sprawozdawca poseł Wereszczyński, do komisji gospodarstwa krajowego.

d) Z projektem ustawy w przedmiocie nadania gminie miasta Lwowa prawa poboru opłat gminnych od przeniesienia własności nieruchomości, tudzież od spadku, a to na rzecz funduszu miejscowych ubogich; sprawozdawca poseł Wereszczyński, — do komisji prawnej.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie Wydziału krajowego o petycji gminy miasta Husiatyna, względem zezwolenia na pobór 100 pre. dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina; sprawozdawca poseł Wereszczyński.

Wydział krajowy wnosi, aby zezwolono gminie miasta Husiatyna przez lat 10, licząc od dnia wejścia w życie uchwały sejmowej, na pobór 100 pre. dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina. — Uchwalono.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego w sprawie podniesienia gospodarstwa nabiwałowego. Sprawozdawca poseł Langie.

Komisyja wnosi:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu:
 a) ażeby postarał się o instruktora mleczarstwa i otwiera na ten cel Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 2000 zł;
 b) ażeby wprowadził praktyczną naukę mleczarstwa w niższych szkołach rolniczych i otwiera mu na ten cel kredyt do wysokości 1200 zł;
 c) ażeby ogłosił konkurs na napisanie podręcznika „o mleczarstwie“ dla uczniów szkół rolniczych i otwiera mu na ten cel kredyt w kwocie 5000 zł;
 d) ażeby postarał się u c. k. Rządu o stosowną subwencję ze skarbu państwa na podniesienie mleczarstwa w Galicji;
 e) ażeby wpłynął w właściwej drodze na reprezentacje miast, izby zaprowadziły ścisłą kontrolę jakości wprowadzanych do miast artykułów nabiałowych.

P. Zygmunt Kozłowski, zabierając głos w dyskusji ogólnej, odpiera między innymi zarzut, uczyniony przez p. Szezepanowskiego na jednym z ostatnich posiedzeń sanockiej szlachy....

Ks. Marszałek przerywając mowę, prosi go o trzymanie się przedmiotu; — tego rodzaju uwagi należą do dyskusji budżetowej.

P. Zygmunt Kozłowski powraca do przedmiotu, występując przeciw wnioskowi komisji w sprawie postarania się o instruktora mleczarstwa. Mowca ze zdziwieniem dowiaduje się ze sprawozdania komisji, o czem zresztą i sam się przekonał, że krajowe szkoły rolnicze dotąd mleczarstwem się nie zajmowały.

P. Struszkiewicz staje w obronie wniosków komisji.

P. Romanowicz zaprzecza twierdzeniu p. Z. Kozłowskiego, jakoby w szkołach rolniczych nie istniała wcale nauka mleczarstwa. Tak nie jest, tylko brak w tych szkołach odpowiedniego urządzenia. Mowca oświadcza w końcu, że Wydział krajowy użyje w sposób odpowiedni kredytu proponowanego przez komisję i będzie się starał zadowolić postać p. Z. Kozłowskiego.

P. Rutowski ubolewa, że ks. Marszałek postąpił p. Z. Kozłowskiemu „sznurjebadny“, nie dopuszczając do dalszych jego utyskiwań. Spodziewa się jednak, iż to się stanie przy debacie budżetowej. Następnie omawiał mowca organizację spółek mleczarskich w krajach, w których hodowla bydła i gospodarstwo nabiałowe wysoko stoją. Kończy poparciem wniosków komisji.

P. Rozadowski przemawia przeciw wnioskowi komisji w sprawie instruktora mleczarstwa, przyczem użył pewnego dramatycznego porównania ze Szwajcaryą.

Ks. Marszałek zwraca uwagę na nieparlamentarny wyraz, użyty przez p. Rozadowskiego. W tym wypadku nie uważał za stosowne wezwać mowcę do porządku, gdyż chodziło o Szwajcarów, którzy prawdopodobnie przyjmą obojętnie te słowa. Ks. Marszałek sądzi jednak, że obowiązkiem jego jest czuwać nad tem, aby poziom obrad w Sejmie nie był obniżany.

(Ks. Metropolita obejmuje krzesło marszałkowskie).

P. Teliszewski popiera wnioski komisji.

P. Z. Kozłowski prostuje niektóre twierdzenia pp. Struszkiewicza, Rutowskiego i Romanowicza, ubolewając, że włożono mu w usta słowa, których nie wypowiedział.

Po krótkim przemówieniu sprawozdawcy p. Langiego, wnioski komisji przyjęto.

Nastąpiło sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o czynnościach, dotyczących się krajowej szkoły średniej gospodarstwa lasowego we Lwowie; sprawozdawca poseł Zamoy ski.

Komisyja wnosi:
 1) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności, dotyczących się krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie.
 2) Sejm poleca:
 a) podnieść w budżecie wydatków szkoły gospodarstwa lasowego na r. 1891 kwotę przeznaczoną na wycieczki dla uczniów z profesorami do wysokości 800 zł.
 b) podnieść w budżecie funduszu krajowego, kwotę przeznaczoną na stypendya i zasiłki uczniów szkoły do pierwotnej wysokości, t. j. do kwoty 2400 zł.
 c) wstawić w budżet funduszu krajowego kwotę 800 zł. na stypendya po 150 do 200 zł. rocznie dla tych abiturjentów szkoły, którzy na jednoroczną praktykę przez Wydział krajowy wysłani zostaną, jak najmniej na zasiłki dla uczniów udających się na kilkotygodniowe kursa praktyki, w ciągu trzyletniego kursu nauk urządzić się mające.

3. Sejm otwiera kredyt Wydziałowi krajowemu do wysokości 1000 zł. na postawienie szopy w ogrodzie przy szkole lasowej, na postawienie domu dla dozorcey i małej szklarni na Szumanówce, oraz na reperację ogrodu tegoż ogrodu.

4. Sejm uchwała w miejsce dotychczasowych dwóch posad prowizorycznych naczyni adjuktów, utworzyć także dwie posady stałe, z prawem do emerytury, z płacą roczną 800 zł., z dodatkiem aktywnym 160 zł. i z trzema dodatkami pięcioletnimi po 100 zł. każdy.

5. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w obec powiększonych kosztów utrzymania szkoły gospodarstwa lasowego spowodowanych konieczną jej reorganizacją, postarał się u wysokiego c. k. Rządu o powiększenie dotychczasowej subwencji na tę szkołę z funduszy państwowych.

P. Jan Stadnicki ubolewa, że komisya gospodarstwa krajowego nie porozumiała się z komisją budżetową co do kwot, wstawionych w punkcie 2 a i b wniosków komisji. Mowca stawia wniosek, ażeby na stypendya i zasiłki w punkcie 2 b zamiasz kwoty 2400 zł., przeznaczyć tylko 1500 zł., zaś skreślić zupełnie kwotę 800 zł. proponowaną przez komisję w punkcie 2 c.

P. Romanowicz oświadcza, iż w budżecie w tej rubryce zaszła pomyłka druku; następnie prosi, aby Izba nie szczędziła funduszy potrzebnych, z powodu rozszerzenia szkoły lasowej, jeśli mamy w tej szkole uczniów utrzymać.

P. Jan Stadnicki odpowiada p. Romanowiczowi, że nie żąda od Wydziału krajowego przewidywania budżetu, ale skontrolowania tegoż przed oddaniem do druku.

Sprawozdawca p. Zamoy ski popiera wnioski komisji, poczem takowe zostały przyjęte.

(Ks. Marszałek obejmuje napowrót przewodnictwo).

Nastąpiło sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego w sprawach krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie; sprawozdawca poseł Struszkiewicz.

Komisyja wnosi:
 1) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie;
 2) Sejm wstawia w budżet wydatków krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie w rubr. IV. poz. 19 na rok 1891 kwotę 2000 zł. przeznaczoną na dalsze melioracje i urządzenie ogrodu szkolnego.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by na przyszłą sesję sejmową przedłożył plany i kosztorysy budynku, nieodzownego u teraz na mieszkanie dla kierownika krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie i na rozszerzenie sal naukowych.

Przy tym przedmiocie wywiązała się dyskusja nad sprawozdaniem komisji w kwestyi użyteczności gruntu, zajętego pod ogród szkolny. Przemawiali pp. St. Jędrzejowicz, St. Badeni, przeciw wnioskowi komisji, zaś Męciński, Romanowicz i Langie. za nimi. Po przemówieniu sprawozdawcy wnioski komisji przyjęto.

Z kolei przystąpiono do sprawozdania komisji gospodarstwa krajowego o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie reaktywowania kursu dozorców melioracyjnych. Sprawozdawca poseł Struszkiewicz.

Komisyja wnosi:
 1. Sejm upoważnia Wydział krajowy do reaktywowania praktycznego kursu dozorców melioracyjnych z siedzibą we Lwowie, na wzór węgierskiej szkoły podmajstrzych melioracyjnych, urządzonych w Koszycach.
 2. Sejm wyznacza Wydziałowi krajowemu na urządzenie i utrzymanie tego kursu dotację na rok 1891 w kwocie 2.500 zł.
 3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył statut organizacyjny i szczegółowy plan kursu dozorców melioracyjnych.
 4. Sejm zzywa c. k. Rząd, ażeby przyznał na utrzymanie praktycznego kursu dozorców melioracyjnych stałą dotację roczną z c. k. Skarbu państwa w kwocie 1.000 zł.

Wnioski powyższe przyjęto bez rozpraw.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie urzędzenia w kraju zakładów pracy przymusowej i poprawczych, — tudzież kolonii rolniczej poprawczej dla małoletnich chłopców. Sprawozdawca poseł Zbyszewski.

Komisyja wnosi:
 1) Sprawozdanie Wydziału krajowego przyjmuje się do wiadomości.
 2) Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby tak co do zakładów pracy przymusowej i poprawczych dla starszych skazańców i korygendów, jakoteż co do zakładów dla nieletnich przestępców i włóczęgów niżej lat 18, przyjął wskazany już uchwałą Sejmu z dnia 6 września 1884 i zlecony system kolonii rolniczych poprawczych, nie wykluczający robót ziemianinich.

3. Sejm wyraża życzenie, ażeby nasamprzód wprowadzony został zakład względnie kolonia poprawcza rolniczo-przemysłowa dla nieletnich chłopców.

4. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w środkowej części kraju, dla fundowania takiego zakładu dla nieletnich

chłopców wyszukał odpowiedni obszar i według tegoż potrzebne plany i kosztorysy wypracować polecił; poczem takowe razem ze statutem i regulaminem na najbliższej sesji Sejmowi przedłożył; tudzież aby na urządzenie zakładów pracy przymusowej i poprawczych, dla starszych męskich skazańców i korygendów, a względnie kolonii poprawczych rolniczych, starał się wyszukać odpowiednie obszary, a przytem: co do zachodniej części kraju wszedł w rokowania z fundacją pokrewną temu celowi w Nowym Sączu. Co do wschodniej części kraju należało wdrożyć rokowania z c. k. Rządem, celem uzyskania potrzebnych dla takich zakładów, względnie kolonii rolniczych poprawczych, przestrzeni z dóbr kameralnych przykładowo w okolicy Drohobycza i w miarę przeprowadzonych pertraktacji, polecił wykonanie planów budynków i kosztorysów tudzież statutów i regulaminów.

5. Ażeby co do zakładów pracy przymusowej i poprawczych dla kobiet, prowadził dalsze rokowania z zarządami zakładów św. Teresy we Lwowie i Sióstr miłosierdzia w Krakowie i z tych czynności złożył sprawozdanie.

6. Na czynności przedwstępne, otwiera się Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 500 zł.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisji administracyjnej z petycji urzędników oddziałów rachunkowego, kasowego i manipulacyjnego przy Wydziale krajowym, względem przyznania im prawa do wysłużenia pełnej emerytury po 35 latach służby, na równi z urzędnikami conceptowymi i technicznymi. — Sprawozdawca poseł Zbyszewski.

Komisyja wnosi zrównanie urzędników rachunkowych, kasowych i manipulacyjnych z urzędnikami conceptowymi i technicznymi Wydziału krajowego w tym kierunku, iż po latach 35 otrzymują całą ostatnią płacę jako emeryturę.

Pos. Abrahamowicz podnosi, że urzędnikom conceptowym i technicznym skrócono daleko czas służby, iż od nich wymaga się studyów, które dłuższy czas trwają. Natomiast inni urzędnicy bez studyów prędzej mogą uzyskać posadę, a tem samem prędzej uzyskać emeryturę. Mowca twierdzi, iż nie należy tak doraźnie rzeczy całą załatwiać, skoro dopiero w roku zeszłym przeprowadzono reformę statutu emerytalnego. Mowca stawia wniosek, aby sprawozdanie komisji przekazać Wydziałowi krajowemu do szczegółowego zbadania i przedłożenia wniosków na najbliższej sesji.

Pos. Pietruski staje w obronie wniosków komisji.

P. Abrahamowicz oświadcza, że nie występuje zasadniczo przeciw wnioskowi, tylko domaga się bliższego rozpatrzenia sprawy.

P. Pietruski ponownie popiera wnioski komisji.

P. Niedzielski stawia wniosek przejścia do porządku dziennego nad wnioskiem komisji.

P. Dworski staje w obronie wniosków komisji.

Po krótkim przemówieniu sprawozdawcy p. Zbyszewskiego w obronie wniosków komisji, przyjęty został wniosek odraczający p. Abrahamowicza.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisji drogowej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie projektu ustawy o używaniu dróg publicznych nierządowych do innych celów, a w szczególności do budowy kolei żelaznych i prowadzenia na nich ruchu. Sprawozdawca poseł Wincenty Gnoński.

Komisyja wnosi ustawę, wedle której Wydziałowi krajowemu służyć ma prawo zezwalania na używanie dróg publicznych nierządowych do budowy kolei żelaznych i prowadzenia na nich ruchu, oraz do innych celów, jeżeli zamierzone używanie dróg nie naraża bezpieczeństwa komunikacji publicznej, a właściwa administracyjna władza państwowa uzna powszechną użyteczność przedsiębiorstwa.

Całą ustawę przyjęto w 2im i 3ciem czytaniu z małą stylistyczną poprawką posła Wł. Koziebrodzkiego.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisji prawniczej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie przedłożenia projektu ustawy uzupełniającej postanowienia ustawy krajowej z dnia 20. marca 1874 Nr. 29. Dz. u. kr. o założeniu i wewnętrznej organizacji ksiąg hipotecznych dla Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim. Sprawozdawca poseł Klemensiewicz.

Komisyja wnosi ustawę, którą podaliśmy onegdaj w streszczeniu. Ustawę tę przyjęto w 2 i 3 czytaniu bez dyskusji.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisji prawniczej z petycji gminy i obszaru dworskiego w Pstrągowej, o wyłączenie tej miejscowości z okręgu c. k. Sądu powiatowego i Starostwa w Ropczycach a Sądu obwodowego w Tarnowie i

przydzielenia do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Strzyżowie, c. k. Starostwa i c. k. Sądu obwodowego w Rzeszowie. Sprawozdawca poseł Klemensiewicz.

Komisyja wnosi, aby Sejm polecił Wydziałowi krajowemu, izby dołożył starania w celu rychłego utworzenia przez c. k. Rząd, nowego c. k. Sądu powiatowego w Wielopolu.

Przyjęto bez rozpraw.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisji prawniczej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy Markuszowa względem przeniesienia takowej wraz z obszarem dworskim z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Strzyżowie i c. k. Starostwa rzeszowskiego do okręgu c. k. Sądu powiatowego we Frysztaku i c. k. Starostwa w Jasle. Sprawozdawca poseł Klemensiewicz.

Komisyja wnosi:
 Sejm w myśl ustawy z dnia 11 czerwca 1878 udziela c. k. Rządowi opinię, iż pożytecznym będzie dla gminy i obszaru dworskiego w Markuszowej, aby przeniesione zostały z okręgu c. k. sądu powiatowego w Strzyżowie i c. k. starostwa w Rzeszowie do okręgu c. k. sądu powiatowego we Frysztaku i c. k. starostwa w Jasle.

Wniosek przyjęto bez rozpraw.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisji prawniczej o petycji wniesionej imieniem gmin i obszarów dworskich: Kozłów, Dmuchowice, Słobódka, Taurów, Cęcory, Płauca wielka, Krosna, Glinna, Płauca mała, Budyłów, Medowa, Kaplińce i Złoczówka o utworzenie nowego c. k. Sądu powiatowego w Kozłowie, lub też przeniesienie c. k. Sądu powiatowego z Kozowej do Kozłowa. Sprawozdawca poseł Klemensiewicz.

Komisyja wnosi, aby petycje te udzielić Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia sprawozdania na przyszłej sesji sejmowej.

Przyjęto bez rozpraw.

P. St. Jędrzejowicz postawił wniosek odroczenia posiedzenia z powodu spóźnionej pory.

Przy obliczeniu głosów skonstatował ks. Marszałek, iż za zamknięciem posiedzenia oświadczyło się 30 posłów, — ale zarazem skonstatował brak kompletu.

Ks. Marszałek prosi o punktualne zebranie się na jutrzejsze posiedzenie o godzinie 10, wówczas będzie mógł w południe na godzinę odroczyć dla odpoczynku posiedzenie, aby potem obradować dopóki pozwałać będzie na to światło dzienne.

Koniec posiedzenia o godz. 3 min. 30, następne jutro (w sobotę) o godzinie 10tej przed południem.

Najj. Pan będzie udzielać dnia 24 b. m. w zamku królewskim w Budzie publicznych posłuchań.

Najd. Areyksiążę Ludwik Wiktor wyjechał na dni kilka do Monachium.

Dzienniki berlińskie dowiadują się, iż ustępstwa jakie mają być poczynione ze strony Niemiec Austro-Węgrom na polu handlowo-politycznym odnoszą się przedewszystkiem do zboża i petroleum.

Wybór uzupełniający do parlamentu niemieckiego odbędzie się w okręgu czucho-wsko-złotowskim dnia 2 grudnia. Komitet prowincjonalny zzywa wyborców, aby głosowali na sędziego ziemiankiego Neukircha z Chojnic. *Dziennik Poznański* podnosi, iż ważne powody przemawiają za tem, aby Polacy tym razem nie głosowali na swego, ale na bardzo Polakom sympatycznego i przyjaznego Neukircha, członka stronnictwa postępowego. Jestto kandydat zjednoczonych stronnictw: wolnomysłnego, centrum i Polaków. Kandydatem przeciwnym kartelowym jest były przywódca stronnictwa konserwatywnego Helldorf.

Z Belgradu donoszą, iż prezes gabinetu Gruicz wystosował notę do królowej Natalii, w której oświadcza, że rząd w interesie powagi dynastji, nie przedłożył skupczyźnie jej memoriału. Gruicz stwierdza dalej, że królowa zechwała się wobec wszelkich pośredniczących zabiegów odpornie.

Królowa zamierza udać się na dłuższy pobyt do siostry swej, księżnej Ghiki, w Bukareszcie.

Rząd serbski wysłał do Paryża przedstawiciela swego, celem traktowania o zupełną konwersję długów państwowych.

W dniu rocznicy bitwy pod Sliwnicą odbyło się w Sofii uroczyste *requiem*, poczem nastąpił przegląd wojsk.

Do Turcji napływa od początku października szerokim korytem emigracja z Kaukazu. Całe rodziny krajowców wyznania mahometańskiego osiedlają się w Azji Mniejszej.

szej. W październiku wywędrowało 2200 ludzi wszelkiego wieku i płci z miejsca zamieszkania, po większej części najbiedniejszych górali. Z powodu nędzy przybysze większą żywią niepokojem i nieładem, już tak hojnie wyobrażany przez Kurdów. Władze tureckie spodziewają się w listopadzie jeszcze 3000 nowych wychodźców.

Obok zachwiania się domu Baringa zajmują się dzienniki angielskie Parnellem i procesem rozwodowym kapłana O' Shea, dzienniki są zdania, że Parnell będzie zmuszony cofnąć się z areny życia publicznego, co by im naturalnie było bardzo na rękę, ale znakomity leader Irlandczyków nie myśli zważać na angielską perswazyję i składać mandatu, ponieważ się okazało, że był kochankiem pani O'Shea.

Kancelarz skarbu Göschen został wybrany 1378 głosami lordem rektorem uniwersytetu w Edynburgu. Jego liberalny przeciwnik Runel otrzymał 800 głosów. Również uniwersytet w Glasgowie wybrał konserwatywnego lorda rektora.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 21 listopada. *Wiener Ztg.* donosi: Wicedziekan i gr. kat. proboszcz w Sądowej Wiszni, Jan Wojtowicz, został mianowany kanonikiem gr. kat. kapituły katedralnej w Przemysłu, a gr. kat. proboszczowie: ks. Borsuk w Krakowie, ks. Kopyściański w Krynicy i ks. Chołonecki w Jarosławiu, kanonikami honorowymi przemyskiej kapituły katedralnej.

Wiedeń, 21 listopada. (*Tel. pr.*) Pan Minister wyznań i oświecenia mianował nauczyciela szkoły ludowej w Śniatynie Józefa Pfaua inspektorem powiatów szkolnych Czortków-Buczacz.

Wiedeń, 21 listopada. *Presse* donosi:

Rada nadzorcza Towarzystwa kolei państwowych uchwaliła wypłacić za kupon styczniowy po 12½ franków.

Stowarzyszenie austriackich przemysłowców przędzy bawełnianej ma wnieść petycję, w której domagać się będzie zawarcia z Niemcami na przeciąg lat dziesięciu traktatu taryfowego.

Presse dowiadyuje się dalej, iż niemieccy delegaci dla rokowań w sprawie zawarcia konwencji taryfowej odnośnie do bydła, oczekiwani są w Wiedniu w pierwszych dniach grudnia.

Rokowania ze Szwajcaryą w kwestyi rewizji konwencji weterynaryjnej mają rozpocząć się w Wiedniu dnia 24 b. m.

Wiedeń, 21 listopada. Uroczystość jubileuszową 25-letniego istnienia austro-węgierskiego Stowarzyszenia urzędników, zaszczytliwi swą obecnością Najd. Arcyksiężęta Karol Ludwik i Rainer, oraz wszyscy Ministrowie. Wiceprezydent Stowarzyszenia szefsekcji Falke, witając Ich Ces. Wysokości, prosił Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika, aby raczył złożyć najgorętsze podziękowanie Najj. Panu za użyte Stowarzyszeniu poparcie. Następnie została wygłoszona mowa, zastosowana do uroczystości, którą zakończył mowca okrzykiem na cześć Najj. Pana, powtórzonym z zapalem przez zebranych.

Wiedeń, 21 listopada. *Wiener Ztg.* donosi: Ze względu na to, iż pielgrzymki do Mekki już się ukończyły a cholera wygasła na wybrzeżu morza Czerwonego, zarządził Minister handlu zniesienie siedmiodniowej obserwacji okrętów, nadchodzących z portów morza Czerwonego, które odtąd mają być ściśle rewidowane.

Wiedeń, 21go listopada. *N. fr. Presse* stwierdza, iż Padlewski nie jest bynajmniej poddanym austriackim, lecz pochodzi z Warszawy. Mieszkał on czas dłuższy w Austrii, mianowicie w Wiedniu, gdzie przebywał pod nazwiskiem Wiktora Dyseka. Wydalony w roku zeszłym z Monarchii austriackiej ze

względów spokoju publicznego, wyjechał do Paryża. Władza on polskim, rosyjskim i francuskim językiem. Dyrekcya policji w Wiedniu posiada jego fotografię.

Wiedeń, 21 listopada. Porządek dzienny pierwszego posiedzenia Izby deputowanych został w ten sposób zmieniony, iż ze względu na odbywające się obecnie ważne rokowania w sprawie wywozu bydła z Austro-Węgier, usunięto z niego obrady nad ustawą o zaradzie bydłowej, a natomiast postawiono wniosek dep. Rosera, domagający się zorganizowania urzędu zdrowia, na wzór berlińskiego.

Wiedeń, 21 listopada. Na bankiecie austro-węgierskiego Stowarzyszenia urzędników wiceprezydent, szefsekcji Falke, otworzył szereg mów toastem, wzniesionym na cześć Najj. Pana i Najw. Domu, a zebrani przyjęli toast ten z nieopisanym zapalem. Następnie powitał mowca przybyłych z różnych stron Austrii i Węgier gości i deputacje, poczem odczytał pismo ambasadora niemieckiego, zawiadamiające o życzeniach cesarza Wilhelma, któremu przesłano album pamiątkowe. Następnie wznoszono toasty na cześć Rządów Austrii i Węgier, reprezentantów prasy, miasta Wiednia i t. d. Po toastach produkował się męski chór śpiewaków.

Wiedeń, 21 listopada. Komisya dla „wielkiego Wiednia“ załatwiła wczoraj w drugim i trzecim czytaniu ustawę w sprawie przyłączenia przedmieść. Namiestnik oświadczył, iż Rząd pragnąc ulżyć interesom finansowym Wiednia, gotów jest obniżyć udział gminy w pokrywaniu wydatków na utrzymanie policji a to od roku 1892 do 500.000 zł., skutkiem czego zaoszczędzi gmina rocznie ćwierć miliona zł. Burmistrz dr. Prix wypowiedział za to ustępstwo gorące podziękowanie Namiestnikowi.

Praga, 21 listopada. W sejmie podczas rozpraw nad przedłożeniem o radzie agronomicznej, odmawiał Gregor Staroczechom prawa współdziałania dalszego, groził ligą wszystkich uciśnionych ludów słowiańskich Austrii i wnosił przejście do porządku dziennego. Do głosu zapisało się za wnioskiem pięciu Młodoczechów; Krzepak i Tausche w imieniu Niemców; Mattusz i Rieger ze strony Staroczechów. Krzepak oświadczył, że ustawa odpowiada równomiernie tak interesom niemieckich jak i czeskich rolników i ma znaczenie rozumne środka, przez Rząd przedsięwziętego; ztąd też opozycja Młodoczechów, którzy potrzebują niezadowolenia ludu. (*Huczne oklaski ze strony deputowanych niemieckich*).

Namiestnik odwołuje się co do wartości ugody na swoje poprzednie oświadczenia, w których ugody poczytywał za wielce pomyslną dla całych Czech i dla państwa. Rząd stoi niezłomnie przy punktach ugodowych i nie wątpi o słałości przekonania obu stron ugody zawierających, których najżywszem życzeniem jest zawarcie pokoju, czego sobie życzą i jak najliczniejsze rzesze narodu. W obec chępliwych hasel Gregora i zarzutu, iż Rząd ponosi winę rozjątrzenia ludności, to oświadcza Namiestnik, że właśnie nie brakło rzetelnych usiłowań Rządu, by ugody przeprowadzić, a zaostrenia sprzeczności winni są Młodoczesi, którzy sobie nie życzą stanu pokojowego. Agitacja zostanie jednak ostatecznie bez skutku, ponieważ dotychczasowe doświadczenia z krajową Radą szkolą, przeciw której także uderzano gwałtownie, a która jednak przy najgorliwszem zastrzeżeniu równouprawnienia dla dobra kraju, sprawuje spokojnie i przedmiotowo swoje czynności, zdołając przekonać ludność, że ponure prorocтва były fałszywymi. Mattusz dowodził w imieniu Staroczechów, że przedłożenie odpowiada potrzebom obu narodowości i dodał, że

na ziemi, z której wyszły myśli dziejowe i wojny, mają Czesi trudne zadanie żyć w sąsiedztwie z wielkim, a pod względem narodowym zjednoczonym państwem, oraz równocześnie dzielić się wspólnym bytem z Niemcami. Mowca zapytuje, jak długo jeszcze ma trwać dalsza walka? Jaki jej będzie koniec? Ponieważ przekłada stan pewny nad przyszłością niepewną, głosuje więc za przedłożeniem. (*Huczne oklaski, sykania z ław Młodoczechów*).

Grac, 21 listopada. W sejmie wyszła z sali przed obradami budżetu szkolnego partya klerykalna, podobnie jak w latach poprzednich, a to po złożeniu oświadczenia co do szkoły wyznaniowej.

Praga, 21 listopada. Wśród dalszej ogólnej dyskusji w sejmie nad przedłożeniem okrajowej radzie agronomicznej oświadczył Schmeykal, iż Młodoczesi nie mają prawa uzurpować sobie nazwy wolnomysłnego stronnictwa. Prawnopaństwowe zasady Młodoczechów nie zostaną nigdy uznane przez Niemców (*głosy: nigdy!*) Kto bądź stać będzie u steru rządowego, będzie musiał liczyć się z Niemcami czeskimi i uznawać myśl pojednania jako konieczność państwową.

Berno, 21 listopada. Sejm przyjął wniosek deputowanego Meroresa, ażeby wezwać Rząd do wprowadzenia centowej taryfy frachtowej na wszystkich morawskich kolejach, i ażeby refakcyje przyzwalane były tylko za szczególną aprobatą Rządu.

Lublana, 21 listopada. Sejm przyjął rezolucyę, ażeby w słoweńskich częściach kraju obsadzane były urzędy tylko przez znajdujących także słoweński je. yk urzędników.

Peszt, 21 listopada. W toku dalszych obrad Izby dep. nad budżetem ministerstwa wyznań, minister Csaky, odczytał ustęp z pisma ks. prymasa Simora do byłego ministra wyznań i oświaty Treforta, który to ustęp stwierdza, iż wedle zapatrywania ks. prymasa, zaprowadzeniu metryk stanu cywilnego nie stoją na przeszkodzie żadne dogmatyczne trudności.

Warszawa, 21 listopada. W pociągu kurierskim na linii warszawsko-wiedeńskiej znaleziono dwóch podróżnych drugiej klasy niedaleko stacyi Kutna zamordowanych. Morderstwo to popełniono prawdopodobnie dla rabunku.

Petersburg, 21 listopada. (*T. pr.*) Dobra ks. Witgensteina położone w Królestwie Polskiem, które w drodze spadku przeszły na księżnę Hohenlohe, będą o ile skarb rosyjski ich nie zakupi, sprzedane drogą prywatną.

Berlin, 21 listopada. *Berliner Pol Nachr.* dowiadyuje się, że cesarz nadał dr. Kochowi wielką wstęgę orderu Czerwonego Orła.

Berlin, 21 listopada. W Izbie deputowanych omawiał minister Miquel szczegółowo projekta ustaw oświadczając, że finansowe położenie Prus jest pomyslnie. Mniemał, że przeprowadzenie podatku dochodowego usunie powoli innego rodzaju uciążliwe podatki; podatek spadkowy stanowi potrzebne uzupełnienie podatku dochodowego, tak samo i podatek przemysłowy przez znaczniejsze zaangażowanie gałęzi przemysłu. Miquel skończył oświadczeniem, iż rząd nie puszcza się w żadną jednostronną politykę socyalną, ani też w politykę wyłącznie agraryjną, lub tej przeciwną. Rząd cieszy się ze wzrastającego dobrobytu wszystkich klas ludności. Idzie o dzieło jednajęcej wszystko sprawiedliwości, a gdziekolwiek odwołują się w Prusiech do sprawiedliwości, tam milczą wszelkie głosy stronnictwa.

Berlin, 21 listopada. Reprezentacya miasta przyjęła jednogłośnie wniosek, aby udzielić dr. Kochowi obywatelstwo honorowe miasta Berlina, poczem uchwaliła dostarczyć dr. Kochowi, aż do czasu wybudowania

kliniki państwowej, potrzebnych mu lokalności i tego wszystkiego, co jest niezbędnem dla wprowadzenia w życie jego wynalazku.

Haga, 21 listopada. Na wczorajszym zgromadzeniu stanów generalnych, złożyła królowa przysięgę jako regentka.

Belgrad, 21 listopada. Z kół urzędowych donoszą, że prezes gabinetu Gruicz, wystosował do królowej Natalii pismo, protestujące przeciw zarzutowi, jakoby z jego polecenia rozpowszechniano o jej zamiarach fałszywe pogłoski, mianowicie, że miała od skupczyny żądać apanazy. Gruicz oświadczył dalej, że interes domu królewskiego nie potrzebuje żadnego odwołania się do skupczyny w kwestyi rozwodowej, jakoż rząd potrafi temu zapobiedz. W końcu skonstatował Gruicz, że królowa Natalia zachowywała się odmownie w obec wszelkich propozycyji pojednawczych.

Sofia, 21 listopada. *Ag. Balcanique* zwraca uwagę na rozpoczętą wczoraj seryę artykułów w oficjalnej *Swoboda*, które to artykuły mają na celu sprostowanie twierdzeń zawartych w piśmie gen Kaulbarsa do Tatiszczewa. W pierwszym z tych artykułów powiedziano, iż książe Ferdynand sądził z początku, że rosyjsko-bułgarskie nieporozumienia mają charakter osobisty; wkrótce jednak przekonał się, iż rzecz ma się inaczej. Książę ciągle jeszcze ożywiony jest jak najlepszymi uczuciami w obec Rossyi, przeto nie na niego spada wina za trwający ciągle naprężony stan rzeczy.

Nicea, 21 listopada. Na przedwczorajszym przedstawieniu w cyrku jakiś człowiek, który oświadczył, iż nazywa się Riciotti Garibaldi, zdarł flagę niemiecką. Konsul niemiecki zażądał wydania znieważonej flagi i wniosł zażalenie do prefekta. Zarządzono śledztwo.

Paryż, 21go listopada. Profesor Brouardel skonstatował przy oględziach lekarskich zwłok zamordowanego generała Seliwerstowa, że generał trafiony został jedną tylko kulą po za ucho. Wystrzał dany był z odległości 15 do do 20 centymetrów. Autopsyę uznano za niepotrzebną. Pogrzeb odbędzie się dziś prawdopodobnie; zwłoki mają być sprowadzone do Rossyi.

Według *Temps*, Padlewski był kilka razy karany za propagandę socyalistyczną, a to raz w Austrii, a następnie w Warszawie, gdzie w więzieniu popadł w obłąkanie.

Temps donosi, że na opróżnione w Akademii po Augierze krzesło, zgłosił Freycinet formalnie swoją kandydaturę.

Paryż, 21 listopada. Obiega pogłoska, iż rząd postanowił pewną liczbę rosyjskich wychodźców a między nimi i Mendelsohna wydalic z kraju.

Madryt, 21 listopada. W sali bilardowej jednej z kawiarni położonych w śródmieściu, eksplodowała wczoraj petarda; mnóstwo okien zdruzgotanych.

Bruksela, 21 listopada. W sali jadalnej szkoły wojskowej, powstał wczoraj pożar, który wkrótce stłumiono.

Brest, 21 listopada. U komendanta dywizyjnego floty odbyło się wczoraj śniadanie, na które zaproszeni byli oficerowie, rosyjskiego okrętu *Minin* i rosyjski wicekonsul. Wzniesiono wiele toastów, wyrażających sympatyje wzajemne Francyi i Rossyi i na pomyslnosc obu krajów.

Nowy Jork, 21 listopada. Bank i dom negocyantów w Filadelfii zawiesił wypłaty. Pasywa oceniane są na 3 miliony dolarów. Trudności wyniknąć miały przez zachwianie się domu Baringa, która to firma prowadziła dawniej agencyę finansową Rossyi w Stanach Zjednoczonych.

Buenos-Ayres, 21 listopada. Pogłoski o zamierzonej dymisji prezydenta Argentyny są nieuzasadnione.

W teatrze hr. Skarbka.
 W piątek dnia 21 listopada 1890.
 Ósmy gościnny występ pani
HELENY MODRZEJEWSKIEJ
DALILA
 dramat w pięciu aktach a sześciu odsłonach
 O. Feuilleta.
Osoby
 Leonora, księżna Falconieri pani Modrzejevska
 Hrabia Carnioli, bogaty meloman pan Kwieciński
 Andrzej Rozwein, kompozytor
 poeta pan Wolański
 Sartoriusz, nauczyciel muzyki pan Zboński
 Marta, jego córka pani Kwiecińska
 Margrabia de Cora pan Strózewski
 Lady Vilsen panna Urbanowicz
 Marja, pokojówka panna Szymańska
 Stuziacy pan Senowski

Rzecz dzieje się w Neapolu.

Początek o godzinie 7-mej wieczorem.

Jutro w sobotę „Barbara Radziwiłłówna”
 tragedia w 5 aktach Felińskiego. Gościnny
 występ pani Heleny Modrzejevskiej.

Nadestano.
Dr. Zygfryd Schaff
 ulica Krakowska L. 20.
 Z powodu wyjazdu do Berlina nie praktykuje.

**Ces. król. generalna Dyrekcya
 kolei państwowych.**
 Ważny od 1 października.

Do Lwowa przychodzą:
 ze STRYJA g. 8 m. 30 z rana pociąg oso-
 bowy z Budapesztu, Munkacsu, Ławo-
 cznego, Suchy, Chyrowa i Stryja;
 g. 8 m. 36 po południu pociąg osobowy
 ze Suchy, Chyrowa, Stryja, Husiatyna
 i Stanisławowa;
 g. 12 m. 8 w nocy z Budapesztu, Mun-
 kacsu, Ławocznego, Stróż, Chyrowa,
 Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;
 ze STANISŁAWOWA g. 6 m. 53 z rana
 pociąg osobowy z Suczawy, Czernio-
 wic i Stanisławowa;
 g. 2 po południu pociąg osobowy z Bu-
 karesztu, Jass, Czerniowiec, Husiaty-
 na, i Stanisławowa;

g. 8 wieczorem pociąg pospieszny z Bu-
 karesztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna
 i Stanisławowa;
 z BEŁZCA g. 10 m. 17 rano pociąg miesza-
 ny z Bełza, tylko we wtorki i piątki;
 g. 5 m. 41 po południu pociąg mieszany
 ze Sokala i Bełza;

Odjazd ze Lwowa:
 ku STRYJOWI 5 m. 55 z rana pociąg oso-
 bowy do Stryja, Chyrowa, Strózego,
 Ławocznego, Munkacsu, Budapesztu,
 Stanisławowa i Husiatyna;
 g. 10 m. 20 przed południem do Stryja,
 Chyrowa i Suchy;
 g. 8 m. 45 wieczorem do Stryja, Chyro-
 wa, Suchy, Ławocz nego, Munkacsu,
 Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna.
 w kierunku do STANISŁAWOWA 9 m. 16
 przed południem pociąg pospieszny do
 Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bu-
 karesztu i Husiatyna;
 g. 4 m. 30 po południu pociąg osobowy
 do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, i
 Bukaresztu;
 g. 10 m. 16 wieczorem do Stanisławowa
 Husiatyna, Czerniowiec i Suczawy;

w kierunku do BEŁZCA 8 m. 3 z rana po-
 ciąg mieszany do Bełza i Sokala;
 g. 2 m. 29 po południu pociąg mieszany
 do Bełza tylko w piątki;
 g. 4 m. 43 po południu pociąg mieszany
 do Bełza tylko we wtorki.

Godziny podane są według zegara lwowskiego.

Pociągi kolejowe
 (podług zegara lwowskiego)
Przychodzą do Lwowa:
 Z Krakowa o godz. 8 min. 50 rano po-
 ciąg osobowy — o godz. 4 min. 3 po
 południu pociąg pospieszny — o godz.
 7 m. 15 wieczór pociąg mieszany —
 o g. 9 m. 28 wieczór pociąg osobowy.
 Z Podwołoczysk na dworzec główny
 lwowski o godz. 3 m. 15 w nocy po-
 ciąg mieszany — o godz. 2 m. 20 po
 południu pociąg pospieszny — o godz.
 7 m. 30 wieczór pociąg osobowy.
 Z Podwołoczysk na dworzec Podzam-
 cze o godz. 2 m. 38 w nocy pociąg
 mieszany — o godz. 2 m. 8 po połu-
 dniu pociąg pospieszny — o godz. 7
 m. 1 wieczór pociąg osobowy

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
 Lwów, dnia 20. listopada 1890

	płaca żądaja	
	złr. ct.	złr. ct.
1. Akcje za sztukę.		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	199	202
Kol. lwow.-czar.-jas. po 200 zł. wa.	223	226
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	296	298
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	216
2. List. zast. za 100 zł.		
Banku hipot. 5 pr. wa. los w 40 l.	101	101 70
5 pr. w. a.	—	—
wylosowane z 10 pr. premią	107	107 70
Banku hipot. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	93 25	98 95
Banku kraj. 4 1/2 pr. wa. los. w 51 l.	98 50	99 20
Tow. kredyt. galic. ziem. 5 pr. wa.	100	100 70
4 pr. w. a.	97 30	98
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	95 10	95 80
los. w 41 1/2 lat	99 30	100
4 1/2 pr. wa. los. w 52 l.	94 70	95 40
4 pr. wa. los. w 56 l.	—	—
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Gal. zakł. kred. włośc. w likwidacji	59	61
(daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	52	—
(daw. 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a.	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B.	—	—
w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat.	—	—
4. Oblig. za 100 zł.		
indemniz. gal. 5 pr. m. k.	103 75	104 45
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	92 20	92 90
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	100 20	100 90
Oblig. komunalne Banku krajow-	—	—
wego 5 pr. w. a.	100 60	101 30
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104 50	—
Pożyczki kr. z r. 1883, 1884, 1885	—	—
po 4 1/2 pr. wa.	97 30	98 50
5. Losy miasta Krakowa		
Stanisławowa	23	25
27	—	—
6. Monety.		
Dukat cesarski	5 43	5 55
Napoleondor	5 10	5 22
Półimperyal	9 35	—
Rubel rosyjski srebrny	1 40	1 50
papierowy	1 36 1/2	1 35 1/2
100 marek niemieckich	56 40	57 10

Kurs giełdy wiedeńskiej.
 Dnia 19 listopada 1890

	płaca	żądaja
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.	87.00	88.10
maj-listopad	87.90	88.10
lut-y-sierpień	—	—
Jednolity dług państwa w srebrze	88.10	88.30
styczeń-lipiec	88.10	88.30
kwiecień-październik	—	—
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	130.50	131.50
1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	137	138
1860 po 100 złr. 5 pr.	145	146
1864 po 100 złr.	180.50	181.50
1864 po 50 złr.	180.50	181.50
Renty Com. po 42 ltr. austr.	—	—
Listy zast. domen. państw. po 120	143.75	144.25
zł. 5 pr.	101.35	101.55
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	107.10	107.30
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	—	—
2. Obligacje ind. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.50	105.20
Galicyi	103.70	104.30
Niższej Austrii	109.50	110
Siedmiogrodu	—	—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	88.90	89.60
3. Akcje.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł.	158.75	159.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	293.50	294
Niższ-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	605	615
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—
Gal. banku d. han. i prz. a. z. 200 wpl. 40 pr.	—	—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	219.25	219.75
Bank dla krajów koronowych a 300 zł.	980	982
Bank austro-węgierski a 600 zł.	81 25	82 25
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	307	309
Aust. Tow. żegluga par. dun. po 500 zł. m.	—	—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. m.	—	—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 300 zł.	—	—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2725	2745
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	200.50	201.50
Lwów-Czern. kol. l. po 200 zł. a w	225	229

Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr	235.50	236
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	133 25	134
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	194.50	195.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla	—	—
Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—	—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr.	—	—
w złoście w 50 l.	100	100.30
premiowe po 3 pr.	108.75	109.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	—	—
20 l. 7 pr.	—	—
36 l. 6 pr.	100	100.60
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	98	—
po 5 pr.	—	100.50
37 latach zwrotne	—	100.50
Banku kraj. 4 1/2 pr. wa. los. w 51 1/2 l.	98.50	99
Oblig. komunalne Banku krajowego	—	—
5 pr. w. a. I. emisji	100.50	—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101	101.50
Banku aust. węg. 4 1/2 pr.	100.75	101.25
Węg. Tow. ziem. aks. po 5 pr.	101	—
Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 pr.	102	102.25
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	101.50	102.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.)	—	—
a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—	—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	98.30	99.40
po 100 zł. w. a.	99.75	100
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881	—	—
po 300 zł. 4 1/2 pr.	98.70	99.20
ditto (Jarosław-Sokal)	95.50	96
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emisya a 300	—	—
zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	82	82.30
z r. 1884	83.50	83.60
z r. 1866	—	—
z r. 1878	—	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	100.30	101
6. Losy.		
Instr. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	183	184
Clarego po 40 zł. m. k.	54.25	55.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	126	128
Keglewicza po 10 zł. m. k.	29	33

	płaca	żądaja
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.75	24.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23	24
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	56	57
Pańiego po 40 zł. m. k.	54	54.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.75	19
węg. „ po 5 zł.	12.50	12.75
Fundacya szpitala Areyks. Rudolfa	—	—
po 10 zł. w. a.	19	19.50
Salma po 40 zł. m. k.	60	60.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	62	63
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	27.50	28.50
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	—	149
po 50 zł. w. a.	—	67.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	36.25	36.75
Windischgratza po 20 zł. m. k.	46.50	47.50
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—	—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—	—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—	—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	116	116.15
Paryż za 100 fr.	45.70	45.75
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.48	5.50
pełnej wagi	5.47	5.49
Korona	—	—
20-frankówka	9.16 50	9.17 50
Rosyjski półimperyal	—	—
Talar związkowy	—	—
Srebro	—	—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
 Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ w srebrze	—	—
Renta w złoście	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcyje banku austro-węgier	—	—
„ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

Do zakupu i sprzedaży wszystkich w powyższym spisie kursów notowanych papierów wartościowych i waluty poleca się najusilniej **Kantor wymiany domu bankowego Schelhammer & Schattera,** Wiedeń, I., Kärntnerstrasse 20.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 11390 (7535 1—3)
 C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzycielności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego pto 11 rat po 21 zł. 20 ct. i kapitału resztującego 192 zł. 80 ct. aw. zpn. po strąceniu 2 rat po 21 zł. 20 ct. odbędzie się dnia 28 listopada i 18 grudnia 1890 o 10 godzinie rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Jaśka Pilchi własnej wyk. hip. l. 233 w połowie i l. 235 w całości gminy katastralnej Muszkatówka objętej, która przy drugim terminie i niższej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
 Cena szacunkowa ciała hip. l. 233 wynosi z funduszem zakładowym 388 zł. 35 ct. a ciała l. 235 kwotę 909 zł. 50 ct. Zakład wynosi 38 zł. 82 1/2 ct. i 90 zł. 95 ct.
 Gdy cena knpna połowy ciała hip. l. 233 pokryje egzekwowaną potrzebę, sprzedaż drugiego ciała zaniechana zostanie.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Orłowski.
 Borszczów, dnia 12. października 1890.

L. 5541 (7541 1—3)
 C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza że celem ściągnięcia wierzytelności masy konkursowej Józefa Brandesa odbędzie się w tym sądzie dnia 1 grudnia 1890 i dnia 22 grudnia 1890 o godzinie 10 przed południem publiczna licytacja jednej dwunastej części realności nr. 92 w Mikulińcach

wykazem hipotecznym l. 54 księgi gruntowej gminy katastralnej Mikulińce objętej krydataryusza Józefa Brandesa własnej na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania lub za takową na drugim terminie zaś i niższej ceny wywołania.
 Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 583 zł. 33 ct.
 Wadyum 10 procent tej ceny.
 Bliższe warunki licytacji i wyciąg hipoteczny wglądać można w registraturze Sądu.
 C. k. sąd powiatowy Mikulińce 14 listopada 1890.

L. 49116 (7546)
 Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa i wina moszczu winnego i moszczu owocowego w okręgu dzierżawnym Jagielnica składającego się z miasteczka Jagielnicy i 15 wsi na przeciąg czasu jednego roku lub trzech lat t. j. na czas od 1 stycznia 1891 do końca grudnia 1891 lub na czas od 1 stycznia 1891 do końca grudnia 1893, rozpisuje się niniejszym pod warunkami zawartymi w równocześnie wydanym drukowanym obwieszczeniu publicznym licytacyi, która odbędzie się w ck. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu na 4 grudnia 1890 od godziny 8 do 12 przed południem.
 Cena wywołania wynosi co do podatku konsumcyjnego od mięsa roczną kwotę 2407 zł. 66 ct. a co do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego roczną kwotę 95 zł. 24 ct. razem roczną kwotę 2502 zł. 90 ct.
 Kto chce brać udział w licytacji ma

złożyć przed rozpoczęciem licytacji jako wadyum kwotę 250 zł. 29 ct.
 Pisemne oferty zaopatrzone w powyższe wadyum mają być wniesione do c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu najpóźniej do 2 godziny po południu dnia 3 grudnia 1890.
 Bliższe warunki licytacji mogą być podane w ck. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu w godzinach urzędowych.
 C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu Tarnopol, 16 listopada 1890.

L. 6314 (7531 1—3)
 C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia zaległych rat: a) 145 zł. z 6prc. oddnia 25 lipca 1888 i prowizyą 1 zł. 45 ct., b) 145 zł. z 6prc. od dnia 25 stycznia 1889 i prowizyą 1 zł. 45 ct., c) 145 zł. z 6prc. od dnia 25 lipca 1889 z prowizyą 1 zł. 45 ct. za potrąceniem upłaconych 25 zł. 21 ct. wa. kosztami w kwotach 20 zł. 2 ct. i 23 zł. 72 ct. odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż dóbr tabularnych Jasien na IV. lwh. 245 objętych wedle karty B. poz. 5 dłużniczki Maryi z Lisowskich Modelskiej własnych w terminach mianowicie w dniu 15 stycznia i 5 marca 1891, każdym razem o godzinie 10 rano.
 Wadyum wynosi 1002 zł. wa.
 Wyciąg hipoteczny sprzedać się mającego ciała hipotecznego, tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.
 Nowy Sącz, 11 października 1890.

L. 3636 (7453 1—3)
 C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Stowarzyszenia pożyczkowego w Jordanowie w kwocie 100 zł. wa. wraz z pn. odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację realności lk. 61 w Skawie położonej lwh. 61 dla tejże gminy objętej, dłużnika Franciszka Majchrowicza własnej w dniach 21 stycznia i 19 lutego 1891 każdym razem o godz. 10 rano w gmachu sądownym w Jordanowie.
 Cena wywołania 465 zł. wa.
 Wadyum 46 zł. 50 ct. wa.
 Resztę warunków licytacyjnych oraz akt oszacowania można przejrzeć w tutejszosaądowej registraturze.
 C. k. Sąd powiatowy. Jordanów, 13 września 1890.

L. 5720 (7514 1—3)
 Dnia 30 grudnia 1890 i 3 lutego 1891 każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się w tutejszym sądzie celem zaspokojenia sumy wekslowej 15 zł. wa. z pn. licytacyjna realności gruntowej wyk. hip. l. 88 gminy Wietrzno objętej, protokołem z 18 grudnia 1889 z praes. 29 stycznia 1890 l. 548 egzekucyjnie ocenionej dłużnika Antoniego Piotrowskiego własnej na rzecz Mojżesza Riemera.
 Cena szacunkowa 180 zł.
 Wadyum 18 zł. wa.
 Warunki licytacyjne, akt ocenienia i ekstrakt tabularny można przegłądać w ekspedycy.
 Dukla, 3 listopada 1890.

L. 22083

C. k. powiatowa Dyrekcja Skarbu w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości, że odnośnie do obwieszczenia wysokiej ek. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie z 2 września 1890 l. 63450 i pod temi samymi warunkami przedsięwzięta zostanie celem wydzierżawienia poniżej wymienionych stacji mytniczych na rok 1891 trzecia licytacja w dniach 3 i 4 grudnia 1890.

Oferty pisemne zaopatrzone we wadium równające się 1/6 części ceny wywołania należy wnieść do 2 godziny po południu dnia ustną licytację bezpośrednio poprzedzającego na ręce naczelnika ek. powiatowej Dyrekcji skarbu w Nowym Sączu.

Bliższe warunki można przegladnąć w ek. powiatowej Dyrekcji skarbu w Nowym Sączu, oraz we wszystkich nadzorach ek. straży skarbowej nowosądeckiego powiatu skarbowego.

(7544)

Liczba porządk.	Nazwa		Pozytywy taryfy		Cena wywołania w walucie austr. na jeden rok	Licytacja odbędzie się na dniu
	stacji mytniczej i rodzaj tejże	gościńca	myto drogowe za kilometr	myto mostowe według klasy		
do wydzierżawienia na jeden r. 1891						
1	Cieniawa myto drogowe		24	—	1200	3go grudnia 1890
2	Grybów myto drogowe		16	—	1339-60	
3	Chruslice myto drogowe		24	—	1828-32	
4	Mszana dolna myto drogowe		16	—	416-50	
5	Dobra myto drogowe i mostowe		16	III.	196 05	
6	Jordanów myto drogowe i mostowe		24	II.	1135 50	
7	Sokół (Pachówka) myto drogowe i mostowe		16	II.	2600	
8	Krzyżowa myto mostowe		—	III.	3400	
9	Mszana dolna myto mostowe		—	III.	861	
10	Zborowice myto drogowe	Zakluczynski	16	—	497	
11	Ciężkowice myto mostowe		—	III.	515	
12	Skomielna biała myto drogowe i mostowe	Myśleniecki	16	III.	1525	
13	Peim myto mostowe		—	II.	1610-30	

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu
Nowy Sącz, dnia 14 listopada 1890.

L. 39904

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu w Krakowie rozpisuje drugą licytację celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa i wina w niżej pomienionych okręgach na rok 1891 a warunkowo na rok 1892 i 1893 lub bezwarunkowo na trzy lata tj. od 1 stycznia 1891 do końca grudnia 1893.

Oferty pisemne zaopatrzone w 10 proc. wadium mogą być wniesione do rąk Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji Skarbu w Krakowie najdalej do 2giej godz. popołudniu dnia poprzedzającego dzień licytacji.

Warunki licytacji jakoteż wykaz miejscowości należących do niżej poszczególnionych okręgów dzierżawnych można przejrzeć w c. k. powiat. Dyrekcji skarbu w Krakowie w ek. Nadzorach ek. straży skarbowej krakowskiego okręgu skarbowego.

Kwity kasowe opiewające na kaucję lub wadya dzierżaw podatku konsumcyjnego jeszcze nie ukończonych jako wadium przy licytacji przyjmowane nie będą.

L. porządkowa	Okręg dzierżawny	od mięsa		od wina		Licytacja ustna odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcji Skarbu w Krakowie
		cena wywołania	10 proc. wadium	cena wywołania	10 proc. wadium	
		złr.	ct.	złr.	ct.	
1	Bestwina	317	25	—	—	dnia 2 grudnia 1890 od godziny 9-tej rano do 12-tej w południe
2	Oświęcim	6401	641	—	—	
3	Chrzanów	8531	854	—	—	
4	Sucha	—	—	330	33	
5	Zator	3000	300	—	—	

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu
Kraków, dnia 13 listopada 1890.

L. 5338

Sąd powiatowy Kęki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności pod nr. 148 w Czańcu lwh. 148 2/10 części realności lwh. 512 i 2/12 części realności lwh. 525 w Czańcu Antoniego Mrowca własnych na pokrycie pretensji Michała Kierpca w sumie 360 zł. zpn. w sądzie w dwóch terminach w dniach 16 stycznia 1891 i 20 lutego 1891 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 1) realności lwh. 148 288 zł. 30 ct., 2) 2/10 realności lwh. 512 1 zł. 40 ct., 3) 2/12 realności lwh. 525 10 zł.
Wadium ad 1) 28 zł. 83 ct., ad 2) 14 ct. ad 3) 1 zł.
Kuratorem wierzycieli ustanowiono p. Juliana Sporna c. k. notaryusza w Kętach. Kęty, 30 września 1890.

L. 10909

C. k. Sąd powiatowy m. d. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Barucha Hermelina sumy 309 zł. wa. zpn. licytację hipotekowaną sumy 216 zł. wa. z pn. na realnościach wyk. hip. nr. 22 spadkobierców Karola Cheniura wyk. hip. 95 Mikołaja i Maryi Trojanowskich i wykazu hip. 96 Jakóba i Anny Kasprowiezów własnej gminy kat. Hołosko małe na rzecz dłużnika Eliasza Weissa intabulowanej, na dzień 11 grudnia 1890 i 15 stycznia 1891 zawsze o godz. 10 rano w biurze 3.
Cena wywołania 216 zł.
Wadium 21 zł. 60 ct. wa.
Na pierwszym terminie sumę tę należy być można za lub wyżej ceny wywołania na drugim i poniżej tejże.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.
Lwów, 27 września 1890.

L. 21543

Ogłoszenie licytacji!
C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu w Sanoku podaje do powszechnej wiadomości, że poniżej poszczególnione stacje mytnicze wydzierżawione będą w drodze publicznej licytacji na jeden rok tj. od 1 stycznia 1891 do końca grudnia 1891 pod warunkami w ogłoszeniu Wysokiej ek. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie z dnia 2 września 1890 l. 63450 zawartymi:

(7550)

Liczba porządk.	Nazwa i rodzaj stacji mytniczej	Nazwa gościńca	Taryfa		Cena wywołania		Wadium złożyć się mające wynosi		Ustna licytacja odbędzie się w lokalnościach Sanockiej c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu
			myta drogowe kilometr	myta mostowe podług klasy	złr.	ct.	złr.	ct.	
1	Demoradz myto drogowe i mostowe	Przemyski	24	I	1025	50	171	—	Dnia 3 grudnia 1890 od godziny 9 rano do godziny 12 w południe.
2	Dąbówka myto drogowe i mostowe.	Podtatrzański	16	I	3313	25	555	—	

Pisemne oferty zaopatrzone w wyposzczególnione wadium i ostemplowane znacznikiem na 50 ct. mają być wniesione najdalej do dnia 2 grudnia 1890 do godziny 2 popołudniu do naczelnika Sanockiej c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu.

Po tym terminie wniesione oferty nie będą uwzględnione otwarcie wniesionych pisemnych ofert odbędzie się dnia 3 grudnia 1890 o godzinie 12 w południe.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu.
Sanok, dnia 14 listopada 1890.

L. 2239

(7504 3-3)
Dnia 27 listopada 1890 odbędzie się licytacja na materiały tarte potrzebne w roku 1891 za pośrednictwem pisemnych ofert.

Bliższe warunki i ilość potrzebnych materiałów mogą być przejrzane w godzinach urzędowych w podpisany zarządzie.
C. k. Zarząd salinarny
Wieliczka, dnia 17 listopada 1890.

L. 5201

(7496 3-3)
Dnia 12 grudnia 1890 i 12 stycznia 1891, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności w Baszni położonej, wyk. hip. 198 objętej, w sprawie i na rzecz ek. Prokuratorji skarbu imieniem Wysokiego Skarbu przeciw Jakóbowi Herzberg pto 140 zł. 64 ct. z pn.
Cena wywołania 45 zł.
Wadium 10prc.
Kuratorem wierzycieli nieznanych a dwokat krajowy Albin Turzański.
Resztę warunków przejrzeć można w tusąd. registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Lubaczów, 15 września 1890.

L. 8899

(7474 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie w kwocie 75 zł. z pn. odbędzie się dnia 9 stycznia i 6 lutego 1891, każdym razem o godzinie 10 rano egz. sprzedaż przez licytację realności pod nk. 274 w Leżajsku położonej wedle whl. 493 Meilecha i Feigi Engelbergów własnej.
Cena wywołania 1050 zł.
Wadium 105 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Leżajsk, 16 października 1890.

L. 4571

(7495 3-3)
Sąd powiatowy Kęki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności w Bulowicach położonej wykazam hipotecznym l. 452 objętej Wojciecha Zielińskiego i Katarzyny lo śl. Potępowej 2o Zielińskiej względnie spadkobierców jej małżet. Jana i Szczepana Potępow własność stanowiącej na pokrycie pretensji Jana Kopcińskiego w sumie 200 zł. z pn. w sądzie w dwóch terminach w dniach 15 stycznia i 17 lutego 1891, każdym razem o godzinie 10 rano, na drugim terminie niżej ceny wywołania 125 zł. wa.
Wadium 25 zł.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono notaryusza Juliana Sporna z Kęt.
Kęty, dnia 6 października 1890.

L. 6851

(7469 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach podaje do wiadomości, iż w tymże sądzie odbędzie się dnia 9 stycznia i 12go lutego 1891, każdym razem o godzinie 10 przed południem w sprawie egzekucyjnej Józefa Żurka, cessionariusza wadowickiej kasy oszczędności przeciw Jędrzejowi Blamowskiemu i spółn. pto 75 zł. z pn. licytacyjna sprzedaż tych 3/8 części realności nk. 47 i 68 w Wadowicach lwh. 72 ks. gr. Wadowice, które po śp. Maryannie 2o Blamowskiej przeszły i są intabulowane dla jej sukcesorów: Jędrzeja, Franciszka, Stanisława, Antoniego i Antoniny Blamowskich oraz dla Józefy Jędrzejczykowej.
Cena szacunkowa tej realności wynosi 435 zł. 75 ct., a wadium licytacyjne 43 zł. 57 1/2 ct.
Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszosaądowej registraturze.
Wadowice, 18 października 1890.

L. 3378

(7452 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensji Stowarzyszenia pożyczkowego w Jordanowie w kwocie 150 zł. wa. z pn. odbędzie się sprzedaż publiczną publiczną licytację realności lk. 282 lwh. 282 gm. kat. Skawa objętej, dłużników Wojciecha i Franciszki Dziwiszów własnej w dniach 20 stycznia i 18 lutego 1891, każdym razem o godz. 10 rano w gmachu sądownym w Jordanowie.
Cena wywołania 620 zł. wa.
Wadium 62 zł. wa.
Resztę warunków licytacyjnych, oraz akt oszacowania można przejrzeć w tutejszosaądowej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Jordanów, 13 września 1890.

L. 3393

(7451 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensji Stowarzyszenia pożyczkowego w Jordanowie w kwocie 219 zł. wa. z pn. odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację 2/4 części realności lk. 54 w Skawie położonej lwh. 54 dla tejże gminy objętej i 2/4 części ciała hipotecznego lwh. 468 2/8 części ciała hip. lwh. 465 i całego ciała hip. lwh. 542 gminy kat. Skawa objętych dłużnika Franciszka Majchrowicza własnych w dniach 8 stycznia i 17 lutego 1891 każdym razem o godz. 10 rano w gmachu sąd. w Jordanowie.
Cena wywołania 468 zł. 74 ct.
Wadium 46 zł. 87 ct. wa.
Resztę warunków licytacyjnych oraz akt oszacowania można przejrzeć w tutejszosaądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Jordanów, dnia 13 września 1890.

L. 79447

(7522 2-3)
Celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na drogę Zagórze, Radoszyce w latach 1891, 1892 i 1893 odbędzie się w ek. Starostwie w Sanoku dnia 10 grudnia r. b. o godzinie 12 w południe publiczna licytacja za pomocą ofert pisemnych.
Cena fiskalna za 1550 metrów szcąc, szutru w r. 1891 dostawić się mającego wynosi 2555 zł. 85 ct.
Warunki tej dostawy można przejrzeć w ek. Starostwie w Sanoku gdzie także w wyżej oznaczonym dniu i godzinie wniesione być mają oferty pisane na blankietach urzędowych lub na równobrzmiących odpisach tychże, które w 5procentowe od sumy powyższej wadium zaopatrzone być winny.
Oferty wniesione po oznaczonym terminie, albo nieułożone według blankietu urzędowego albo też niezaopatrzone w należyte wadium albo złożone w innym urzędzie nie będą uwzględnione.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 11 listopada 1890.

L. 13620

(7548 3-3)
W c. k. Sądzie powiatowym miejsko-delegowanym w Rzeszowie celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Czopa w kwocie 175 zł. zpn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 14/63 części realności pod nr. k. 70 w Boguchwałe położonej wykazem hipotecznym l. 108 księgi głównej gminy katastralnej Boguchwała objętej na imię Tomasza Kruczka zaintabulowanej w dniach 16 stycznia 1891 i 17 lutego 1891 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 1088 zł. 86 ct. wa.

Księgi gruntowe.

L. 23288

(7556)1-3

(7557 1-3)

L. 23604

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 l. 29 dz. u. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 grudnia 1890 za nową księgę uważanym być ma.

I. dla majątności tabularnych.

L. porząd.	Majątność tabularna	położona			
		w gminie katastralnej	w okręgu Sądu		
			powiatowego	obwodowego	
1	Emilówka	Hołhocze	Podhajce	Brzeżany	
2	Czertowiec, część górna Dom. 454 pag. 442.	Czortowiec	Obertyn	Kołomyja	
3	Czortowiec dolny Dom. 510 pag. 81				
4	Czortowiec stawowy Dom. 39 pag. 51.				
5	Jazów stary Dom. 108 pag. 158				
6	Kurniki Dom. 68 pag. 207	Kurniki	Jaworów	P r z e m y ś l	
7	Sokola Dom. 93 pag. 55	Sokola	Mościska		
8	Cyków, Dom. 17 pag. 371	Cyków	Nizankowice		
9	Mizyniec także Mizyniec lub Niżyniec zwana Dom. 49 pag. 398	Mizyniec Hussaków			
10	Radymno	Radymno Ostrów	Radymno		
11	Wulka Pełkińska Dom. 15 pag. 249	Wulka pełkińska	Sieniawa		
12	Wola Czewona Dom. 15 pag. 193	Czerwona Wola			
13	Czerze Dom. 15 pag. 237	Cieplice			
14	Cieplice Dom. 44 pag. 57.	Synowódzko wyżne	Skole		Sambor
15	Synowódzko wyżne Dom. 63 pag. 298				
16	Dębina Dom. 239 pag. 176	Ostawica	Bukowsko	S a n o k	
17	Ostawica				
18	Kulaszne Dom. 60 pag. 453.	Kulaszne			
19	Nadolany Dom. 13 pag. 111	Nadolany			
20	Sienkowa czyli Sękowa lub Sękowa Wola Dom. 13 pag. 115	Sękowa wola			
21	Późniacze Dom. 513 pag. 262	Siedliska	Dynów		
22	Jaworowa Wola Dom. 13 pag. 117				
23	Siedliska Dom. 46 pag. 408.	Harta	Dynów		
24	Poreby Dom. 46 pag. 420				
25	Harta Dom. 39 pag. 111				
26	Lipnik Dom. 39 pag. 117.	Nozdrzec	Dynów		
27	Nozdrzec Dom. 27 pag. 259				
28	Korolówka Dom. 27 pag. 267	Wisłoczec	Rymanów		
29	Wisłoczec				

II. wiejskich

1. Czortowiec, położony w okręgu sądu powiatowemu w Obertynie,
2. Jazów stary,
3. Kurniki położona w okręgu sądu powiatowemu w Jaworowie,
4. Sokola położona w okręgu sądu powiatowemu w Mościskach.
5. Wulka pełkińska,
6. Czerwona wola, Czerze,
7. Cieplice położone w okręgu sądu powiatowego w Sieniawie.
8. Synowódzko wyżne położone w okręgu sądu powiatowego Skolem,
9. Ostawica,
10. Kulaszne,
11. Nadolany, położone w okręgu sądu powiatowego w Bukowsku,
12. Siedliska,
13. Harta,
14. Nozdrzec, położone w okręgu sądu powiatowego w Dynowie,
15. Wisłoczec, położony w okręgu sądu powiatowego w Rymanowie,

III. dla realności.

Pod l. k. 1 wyk. hip. l. 113 księgi gruntowej gminy katastralnej Jaworów objętej położonej w okręgu sądu powiatowego w Dolinie.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzany być może, a to dla posiadłości tabularnych pod l. i-29 w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k. sądu obwodowego, zaś dla posiadłości wyżej pod II. 1-15 poszczególnych w biurze dotyczącego sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czy to własności, czyli zastawu, lub jakiegokolwiek inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. sąd krajowy wyższy wszystkich, którzyby:

1. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków

własności lub posiadania, a to bez różnicy czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenie nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała.

2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle inne jakie prawa do wpisu hipotecznego przydatne o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z tymi prawami a to co do majątności tabularnych wyżej pod I 1-29 wymienionych do przynależnych Trybunałów I instancji, zaś co do posiadłości pod II. 1-15 poszczególnych do dotyczących c. k. sądów powiatowych najdalej do dnia 1 grudnia 1891 włącznie się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensji przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych prawa hipotecznego w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionymi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, było już zapisane, lub że było ono wiadomem z jakiej rezulucji sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia wskutek podania przed sąd wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

SIMONOWICZ w. r.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 14 października 1890.

KOLANKOWSKI w. r.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że wskutek edyktu tutejszego z dnia 2 lipca 1889 do l. 16142 otwarto nowe księgi gruntowe.

I. dla majątności tabularnych

L. porząd.	Majątność tabularna	położona			
		w gminie katastralnej	w okręgu Sądu		
			powiatowego	obwodowego	
1	Nosów	Nosów i Zawałów	Podhajce	P r z e m y ś l	
2	Ostałowice	Ostałowice	Przemyslan		
3	Borszówka takż Borszewka czyli Borszów	Borszów			
4	Meryszczów	Meryszczów			
5	Meryszczów część	Biała	Kuty		
6	Biała				
7	Korzelice	Korzelice	Kuty		
8	Kuty miasto	Kuty miasto			
9	Niezwiska z Woronowem	Niezwiska z Woronowem	Obertyn		Komyja
10	Harasymów	Harasymów	Sniatyn		
11	Derenek	Sniatyn			
12	Sniatyn	Sniatyn	Radymno	Przemysł	
13	Zabłotce Dom. 54 pag. 343	Zabłotce			
14	Kaszyce Dom. 55 pag. 115	Kaszyce			
15	Grabowiec Dom. 21 pad. 69	Grabowiec	Borynia		
16	Miękisz stary Dom. 44 pag. 199	Miękisz stary			
17	Tureczka wyżna Dom. 70 pag. 377	Tureczka wyżna	Skole		
18	Tureczka niżna Dom. 70 pag. 384	Tureczka niżna			
19	Tucholka Dom. 19 pag. 409.	Tucholka	Stryj	Sambor	
20	Stryj miasto	Stryj z przedmieściami Łany dolne, Łany górne Podzamecze, Wojtostwo Szumlańszczyzna i niższe przedmieście z miejscowością Zapłatyn			
21	Radziejowa	Radziejowa	Baligród		
22	Wola Gorzańska	Wola Gorzańska			
23	Matiaszowa Wola vel Wola Matynowa	Wola Matiaszowa	Sambor		
24	Wola Michowa Dom. 110 pag. 214	Wola Michowa			
25	Bereźnica wyżna	Bereźnica wyżna	Sambor		
26	Jasienica	Jasienica sufczyńska			
27	Wojtkowa	Wojtkowa	Sambor		
28	Irzypol	Lachowa			
29	Lachowa	Lachowa	Sambor		
30	Wojtkowa część wielki dwór druga połowa Dom. 498 pag. 421	Wojtkowa			
31	Wojtkowa część wielki dwór pierwsza połowa Tyszczyzna zwana Dom. 491 pag. 247.	Wojtkowa	Sambor		
32	Wojtkowa część Mieszkowszczyzna zwana Dom. 513 pag. 200	Wojtkowa			
33	Wojtkowa część Turze i Mieszkowszczyzna zwana Dom. 498 pag. 401	Wojtkowa	Sambor		
34	Wojtkowa część Somie zwana Dom. 498 pag. 227.	Wojtkowa			
35	Obarzym	Obarzym	Brzozów		
36	Jasienica	Jasienica			
37	Jasiel czyli Jasięń	Jasiel	Bukowsko		
38	Moszczańiec	Moszczańiec.			
39	Moszczańiec Wojtostwo	Lipowiec	Rymanów		
40	Lipowiec	Łączyn			
41	Łączyn	Łączyn	Delatyn		
42	Ldziany	Ldziany			
43	Berłohy	Berłohy	Kałusz		
44	Uście zielone	Uście zielone			
45	Międzygórze	Uście zielone	Manasterzyska		
46	Łuka				
47	Seńków	Baranów			
48	Jaworówka				
49	Baranów	Zadarów	Tłumacz		
50	Zadarów grunta	Petryłów			
51	Petryłów	Ottynia z Uhernikami	Tysmienica		
52	Uherniki	Ottynia z Uhernikami	Tysmienica		

II. wiejskich

1. Nosów, podlegająca Sądowi powiatowemu Podhajce,
2. Ostałowice,
3. Borszów,
4. Meryszczów,
5. Biała,
6. Korzelice, podlegające c. k. sądowi powiatowemu w Przemyslanach,
7. Kuty, podlegająca Sądowi powiatowemu w Kutach,
8. Niezwiska z Woronowem,
9. Harasymów, podlegające Sądowi powiatowemu w Obertynie.
10. Dielnica III. gminy Sniatyn z częściami składowymi w gminach katastralnych Potoczek i Rusów,
11. Dielnica IV. gminy Sniatyn z częściami składowymi w gminie katastralnej Rusów,
12. Dielnica V. gminy Sniatyn z częściami okładowymi w gminie katastralnej Potoczek, podlegają Sądowi powiatowemu w Sniatynie.
13. Podłuby wielkie z miejscowością

- Mosberg, podlegające Sądowi powiatowemu w Jaworowie.
14. Zabłotce,
15. Koszyce,
16. Grabowiec,
17. Miękisz stary podlegające Sądowi powiatowemu w Radymnie.
18. Tureczki wyżne,
19. Tureczki niżne, podlegające Sądowi powiatowemu w Boryni,
20. Tucholka c. k. Sądowi powiatowemu w Skolem.
21. Stryj z przedmieściami Łany dolne, Łany górne, Podzamecze, Wojtostwo, Szumlańszczyzna i niższe przedmieście z miejscowością Zapłatyn, podlegające Sądowi powiatowemu w Stryju.
22. Radziejowa.
23. Wola Gorzańska,
24. Wola Michowa,
25. Bereźnica wyżna, podlegające Sądowi powiatowemu w Baligródzie.
26. Jasienica Sufczyńska,
27. Wojtkówka,

28. Lachowa,
29. Wojtkowa podlegająca Sądowi powiatowemu w Birczy.
30. Obarzyn,
31. Jasienica, podlegające Sądowi powiatowemu w Brzozowie,
32. Jasiel,
33. Moszaniec podlegające Sądowi powiatowemu w Bukowsku,
34. Lipowiec, podlegające Sądowi powiatowemu w Rymanowie.
35. Łanczyn, podlegające Sądowi powiatowemu w Delatynie,
36. Ldziany,
37. Berłohy, podlegające Sądowi powiatowemu w Kałuszu.
38. Uście zielone z Łuką, Międzygórzem i Seńkowem z częściami składowymi w gminie kat. Petryłów,
39. Baranów, podlegające Sądowi powiatowemu w Monasterzyskach,
40. Petryłów, podlegające Sądowi powiatowemu w Tlumaczu.
41. Wola matyaszowa, podlegająca Sądowi powiatowemu w Baligródzie,

i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczonych odnoszących się do nieruchomości nowymi księgami gruntowymi objętych z dniem 1 września 1890 upłynął;

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7. lit. b. ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 96 Dz. u. p. uskutecznił w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, aby zarzuty swe najdalej do dnia 1 czerwca 1891 a to co do majątności tabularnych pod I. 1—52 wymienionych do przynależnych trybunałów I instancji, zaś co do posiadłości pod II. 1—41 do dotyczących c. k. Sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzeżenie się iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

SIMONOWICZ w. r.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 14 października 1890.

KOLANKOWSKI w. r.

Licytacje.

L. 21814 (7520 2—3)

S p r o s t o w a n i e.
Zaszłą pomyłkę drukarską w edykcji c. k. Sądu powiatowego md. w Złoczowie z dnia 13 października 1890 do l. 14954, umieszczonym w nr. 255, 256 i 257 „Gazety Lwowskiej“ prostuje się w ten sposób, że zamiast słowa „Iwoniec“ ma być „Snowicz“.

C. k. Sąd powiatowy m. d. Złoczów, dnia 17 listopada 1890.

L. 6571 (7512 2—3)

W tutejszym c. k. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 11 grudnia 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 15go stycznia 1891 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 588 według wyk. hip. 668 gminy Czortków z Węgnańką Jakóba Klockarta własnej na rzecz Marjasi Jamenfeldowej pto 25 zł.

Cena wywołania 70 zł.
Wadyum 7 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w sądowej registraturze.
Nieznanym wierzycieli kuratorem jest adw. dr. Czaczkowski.
Czortków, 8 października 1890.

L. 5157 (7517 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia 9 rat po 128 zł. 60 ct. i reszty kapitału 2140 złr. 42 ct. i 93 zł. z pn na rzecz ck. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie egzekucyjną sprzedaż realności lwh. 22 i 911 w Niepołomicach objętych a Michała Biernata własnych w dwóch terminach licytacyjnych dnia 19 grudnia 1890 i 23 stycznia 1891, każdym razem o godz. 10 rano w biurze sądownym.
Cena wywołania pierwszej realności wynosi 4875 zł., cena wywołania drugiej realności wynosi 5088 zł.

Wadyum pierwszej realności 488 zł. wadyum drugiej realności wynosi 509 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Niepołomice, 24 października 1890.

L. 23100 (7519 2—3)

Celem obsadzenia hurtownej sprzedaży tytoniu w Strzeliskach nowych, z którą połączona jest i drobna sprzedaż materiałów tytoniowych, znaczków stemplowych i urzędownie ostemplowanych blankietów wekslowych i frachtowych od 5 zł. na dół rozpisyje się konkurencyjnie przez pisemne

oferty, które zawierać mają oprócz wadyum 100 zł. legalne poświadczenie pełnoletności moralności, tudzież posiadania dostatecznego majątku.

Oferty wnieść należy najdalej do dnia 16 grudnia 1890 do 12 godziny w południe do naczelnika ck. powiatowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Obrót materyałów w tej hurtowni wynosił w r. 1889:

co do tytoniu 14513 zł. 76 ct.
co do stempli 704 „ —

Razem 15217 zł. 76 ct.

Blizsze warunki licytacyjne mogą być przejrzane w godzinach urzędowych w ck. powiatowej Dyrekcji skarbu we Lwowie i w ck. powiatowym nadzorze straży skarbowej w Bóbrce.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu Lwów, dnia 17 listopada 1890.

Kuratele.

L. 9071 (7461 3—5)

C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie podaje do wiadomości, że Matwij Wasieczko z Wylewy uznany został marnotrawcą, a Jędrzej Wasieczko ustanowiony kuratorem.
C. k. Sąd powiatowy.
Sieniawa, 13 grudnia 1889.

L. 6788 (7448 3—5)

Michał Kapuściński z Wasylkowa uznany marnotrawcą.
Kuratorem ustanowiono Pawła Sakowskiego gospodarza z Wasylkowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Husiatyn, dnia 17 września 1890.

L. 6821 (7460 3—5)

Kaśko Bednarz z Rakowego kąta uznany uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 16 sierpnia 1890 l. 11803 za marnotrawcę.
Kuratorem ustanowiono Hryńka Czopka.
C. k. Sąd powiatowy.
Kopyczyńce, 21 września 1890.

L. 8020 (7427 3—5)

Rozciągnięta z powodu marnotrawstwa nad Franciszkiem Studzińskim z Moszczanicy kuratela zostaje uchyloną.
C. k. Sąd powiatowy
Bochnia, 12 lipca 1890.

L. 6030 (7516 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaworowie podaje do wiadomości, że Mikołaj Drocyk z Kurnik uznany został marnotrawcą a kuratorem jego jest Oleksa Mycajto z Kurnik.
C. k. Sąd powiatowy.
Jaworów, 16 lipca 1890.

L. 9412 (7539)

C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie uwiadamia ze Stefan Duszczyk z Frościańca uznany został marnotrawcą.
Kuratorem jego jest Hryńko Samec z Frościańca.
C. k. Sąd powiatowy.
Jaworów, dnia 25 października 1890.

Konkursa.

L. 19243 (7502 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela w c. k. wyższej szkole realnej w Krakowie z kwalifikacją do nauczania matematyki i fizyki, jako przedmiotów głównych.

Do tej posady jest przywiązana płaca etatowa z dodatkami pięcioletnimi w myśl ustaw z dnia 9 kwietnia 1870 (dz. up. nr. 46) i 15 kwietnia 1873 (dz. up. nr. 48)

Kandydaci, ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta, w przepisanej drodze służbowej do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do 15 grudnia br. Lwów, dnia 10 listopada 1890.

L. 40158 (7503 3—3)

Konkurs na posadę ekspedienta przy c. k. urzędzie pocztowym w Osieku w powiecie Białskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł, z płacą rocznych 120 zł. ryczałtu kancelaryjnego 30 zł. i wynagrodzenia 250 zł. za codziennego posłańca pieszego do Oświęcimia dworca i napowróć.

Podania należy wnieść najpóźniej do 1 grudnia br. w c. k. Dyrekcji poczty i telegrafów we Lwowie.
Lwów, dnia 15 listopada 1890.

L. 949 (7521 2—3)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Kosowie ogłasza niniejszem konkurs celem tymczasowego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1) Przy szkole 4 klasowej w Kosowie dwie posady nadetatowe z płacą roczną po 270 zł. i 10pre. dodatkiem na pomieszkaniu.

2) Przy szkole 2 klasowej w Kobakach jedna posada nadetatowa z płacą roczną 240 złr.

3) Przy szkole filialnej w Prokurowie z płacą 250 złr. i wolnem pomieszkaniem. Kandydaci ubiegający się o jedną z powyższych posad mają wnieść zaopatrzone w dowody uzdolnienia najdalej do 31 grudnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej W Kosowie, dnia 15 listopada 1890.
C. k. Starosta jako Przewodniczący

L. 65806 (7521 2—3)

Vom Studienjahre 1890/91 an ist ein Johann Franz Hofmann'sches Conviethandstipendium jährl. 315 fl. zu verleihen

Zum Genusse dieses Stipendiums sind nach den stiftbrieflichen Bestimmungen die Seitenverwandten des Stifters Johann Franz Hofmann ehemaligen Domprobstes zu Zomkor gleichen Namens, und in deren Ermangelung aber dürftige Knaben, deren Väter sich um den Staat verdient gemacht haben, welche aber die vierte Gymnasialklasse noch nicht überschritten haben dürfen berufen.

Der Stipendiengenuss, mit welchem die Verpflichtung, in Wien zu studieren, verbunden ist, dauert bis zur Vollendung der Studien.

Die Bewerber um dieses Stipendium haben ihre mit dem Tauf- (Geburts)-Impf- und Heimatscheine, dem Mittellosigkeitszeugnisse, den Studienzeugnissen über die beiden letzten Semester, bezw. dem Frequentationszeugnisse, endlich insoferne ein besonderes Vorzugsrecht geltend gemacht werden will mit den diesfälligen Beweisen belegten Gesuche bis längstens 15 Dezember 1890 bei der k. k. n. ö. Statthalterei zu überreichen.

Facultätsstudierende, welche sich mit keinem Prüfungszeugnisse auszuweisen vermögen, haben die Bestätigung seitens ihres vorgesetzten Decanates bezüglich ihrer Würdigkeit zur Erlangung eines Stipendiums beizubringen.

Nur die mit einem legalen Armuthszeugnisse belegten Gesuche sind stempelfrei. Wien, 8 November 1900.

Von der k. k. ö. Statthalterei

L. 19965 1491 (7523 2—3)

Concurs-Ausschreibung.
für eine Kanzleidienststelle 2 Classe beim k. k. Landwehr-Commando in Przemyśl mit dem Gehalte jährlich 420 fl. und dem Quartiergelde von 120 fl. sodann einem Equipirungsbeitrag bei der Ernennung per 60 fl. und dem Möbelzins per 20 fl.

Competenz-Gesuche sind bei dem k. k. Ministerium für Landes Vertheidigung bis 18 Dezember 1890 einzubringen.

Erforderliche Kenntnisse zur Erlangung dieser Stelle sind: Kenntnis der deutschen und polnischen Sprache in Wort und Schrift eventuell der letzteren Sprache wenigstens in Wort.

Eine Probepraxis beziehungsweise die Ablegung einer Prüfung ist nicht erforderlich.

Lemberg, am 17 November 1890.

L. 47958 (7551 1—3)

Wydział krajowy Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wiel. Ks. Krakowskiem rozpisyje niniejszem konkurs celem obsadzenia trzech posad stałych nauczycieli do nauk elementarnych ogólnie kształcących i pomocniczych przy krajowych niższych szkołach rolniczych w Horodence, Jagielnicy i Kobiernicach

Do posad tych przywiązana jest płaca roczna stała w kwocie 500 złr., dodatek aktywalny 50 złr. i trzy dodatki pięcioletnie po 50 złr. każdy, tudzież wolne pomieszkanie.

Nauczyciele do nauk elementarnych ogólnie kształcących i pomocniczych przy krajowych niższych szkołach rolniczych są urzędnikami krajowymi i mają prawa i obowiązki określone ustanową służbową z dnia 23 marca 1868, o ile ta do nich jako nauczycieli zastosowana być może.

Szczegółowe określenie ich i praw obowiązków zawarto są w statutach krajowych niższych szkół rolniczych, tudzież w regulaminach i instrukcjach przez Wydział krajowy wydanych.

Chcący się ubiegać o posady powyższe, które na razie tylko prowizorycznie na rok jeden nadane będą, winni najdalej do 30 grudnia 1890 wnieść do Wydziału krajowego podania swoje i przedłożyć:

1) Świadcstwa udowadniające kwalifikację do zajmowania posady o którą kompetują a mianowicie:

a) Świadcstwo dojrzałości z odbytych nauk w Seminarium nauczycielskiem.

b) Świadcstwo kwalifikacyjne do samodzielnego sprawowania urzędu nauczycielskiego w szkołach ludowych (patent na nauczyciela szkół ludowych) pospolitych albo wydziałowych z językiem wykładowym polskim.

b) Świadcstwo uzdolnienia do naucza-

nia języków, niemieckiego i ruskiego jako przedmiotów naukowych w szkołach z językiem wykładowym polskim.

2) Metrykę urodzenia, 3) Krótki życiorys, 4) Świadcstwa z pełnienia dotychczasowych obowiązków nauczycielskich.

Pierwszeństwo przy nadaniu posad, na które rozpisyje się niniejszy konkurs, mieć będą kandydaci, którzy wykazają się świadectwem kwalifikacyjnym na nauczyciela szkół wydziałowych, albo też którzy już dłuższy czas obowiązkami nauczyciela do nauk elementarnych ogólnie kształcących przy krajowych niższych szkołach rolniczych pełnili.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wiel. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 14 listopada 1890.

L. 4061 (7543)

Celem obsadzenia posady prokuratora państwa w Czerniowcach z poborami VII. klasy rangi rozpisyje się konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje należycie udokumentowane do c. k. Ministerstwa sprawiedliwości wystosowane podania w przepisanej drodze najdalej do 15 grudnia 1890.

Z c. k. Nadprokuratorji Państwa Lwów, dnia 18 listopada 1890.

Upadłości.

L. 3217 (7532)

W celu sprawdzenia i zatwierdzenia przedłożonych przez zarządcę masy konkursowej Dawida Czwała rachunków zapraszam po myśli §. 161 ust. konk. ogóln. wierzycieli na zgromadzenie na dzień 2 grudnia 1890 na godz. 10 z rana do bióra nr. 6.

Przemyśl, 15 listopada 1890.
Komisarz konkursowy.
Dobrzański.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 18178 (7445 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że Jan Maczyszyn mianowany c. k. notaryuszem w Radłowie po wykonaniu w dniu 4 listopada 1890 przysięgi dla c. k. notaryusza przepisanej został upoważnionym do objęcia urzędu swego. Kraków, 11 listopada 1890

L. 4257 (7506 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku załatwiając podanie gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie z dnia 22go lipca 1890 l. 4257 celem przekazania kapitału wymierzonego orzeczeniem ck. Dyrekcji galic. funduszu propinacyjnego, z dnia 13 września 1889 l. 16276 w kwocie 7600 zł. i dodatkowo orzeczeniem z 6 grudnia 1889 l. 26046 w kwocie 9400 zł. wa. za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w majątności Polana wedle karty B. (poz. 10) Molly hr. Büllow własnej, objętej księgą hipoteczną większej posiadłości wyk. hipot. l. 516daw./28now. wzywa po myśli §. 7 ces. pat. z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. wszystkich których wierzytelności na wymienionej majątności do dnia 11 stycznia 1890 zostały zabezpieczone aby roszczenia swe do dnia 15 stycznia 1891 ustnie lub pisemnie w tymże ck. sądzie obwodowym tem pewniej zgłosili, iż w razie niezgłoszenia uważani będą za zgadzających się na przekazanie ich wierzytelności na kapitał wynagrodzenia w porządku oznaczonym pierwszeństwem hipotecznem, nie będą więcej przy rozprawie słuchani i utracą prawo wnoszenia jakichkolwiek zarzutów lub środków prawnych przeciw ugodzie przez interesowanych w myśl §. 5 ces. pat. z 25 września 1860 l. 374 dz. u. p. możliwie zawartej, o ileby w takowej ich pretensje w miarę pierwszeństwa hipotecznego na kapitał wynagrodzenia przekazane, albo według §. 27 ces. pat. z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. pań. przy gruncie pozostawione zostały.

W zgłoszeniu podać należy imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego i jego ewentualnego pełnomocnika, pełnomocnictwem legalizowanym wykazać się mającego, kwotę zgłoszonej wierzytelności hipotecznej w kapitale i odsetkach, o ile takowe mają równe prawo z kapitałem — oznaczenie hipoteczne pozycyji zgłoszonej wierzytelności, a jeżeli zgłaszający mieszka po za okręgiem tutejszego ck. sądu obwodowego, wymienić pełnomocnika w Sanoku zamieszkałego upoważnionego do odbioru uchwał sądowych, gdyż inaczej uchwały te przesyłane będą zgłaszającemu się przez pocztę z tym samym skutkiem prawnym jak gdyby do rąk własnych doręczone były.
Sanok, dnia 8 listopada 1890.

L. 622 (7477 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce ogłasza, że Szymon Palonek z Sławkowie zmarł Jakóba i Katarzynę Palonków spadkobiercami zamianował.

Ponieważ miejsce pobytu Jakóba Palonka nie jest znane wzywa się go, aby się w roku do spadku zgłosił gdyż inaczej spadek przeprowadzony zostanie z kuratorem jego Janem Palonkiem.

C. k. Sąd powiatowy.
Wieliczka, dnia 18 marca 1889.

L. 7952 (7491 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie w załatwieniu podania z 11 września 1890 l. 7952 wniesionego przez Dyrekcję galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie za wiadomościem właścicieli tabularnych dóbr Gwoźnica dolna lwh. 648 i 677 objętych i uprawnionych do wynagrodzenia za zniesione prawo proninacyi w tych dobrach wzywa w celu przekazania wymierzonego orzeczeniem c. k. Dyrekcji gal. funduszu propinacyjnego z dnia 6 września 1889 l. 13192 za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w dobrach Gwoźnica dolna lwh. 648 i 677 objętych kapitału wynagrodzenia w kwocie 2914 zł. 72¹/₂ ct. wierzycieli hipotecznych rzeczonych dóbr do pisemnego lub ustnego zgłoszenia w tutejszym Sądzie swych wierzytelności najdalej do dnia 15 stycznia 1891 r.

Zgłoszenie ma obejmować:

a) dokładne podanie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania (numeru domu) zgłaszającego się, ewentualnie jego pełnomocnika, który winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane wszelkim prawnym wymogom odpowiedne.

b) kwotę żądanej wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach, o ile takowe równe mają prawo zastawu z kapitałem;

c) oznaczenie hipoteczne pozycyi zgłoszonej;

d) jeżeli zgłaszający się zamieszkuje po za okręgiem Sądu tutejszego, winien jest wymienić znajdującego się w okręgu sądu pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesyłane będą pocztą do zgłaszającego się z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych były doręczone.

Ktokolwiek zaniebda zgłosić się w terminie oznaczonym, będzie uważany tak jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojej na kapitał wynagrodzenia, wedłu kolei na niego przypadającej; nie będzie on już słuchany przy rozprawie; utraci on także prawo czynienia wszelkiej opozycyi i użycia wszelkiego środka prawnego przeciw ugodzie, którąby interesanci stawający zawarli między sobą w myśl §. 5 patentu z 25 września 1850 l. 374 D p. p. jednakże tylko wtedy jeżeli pretensya jego według porządku hipotecznego przekazana została na kapitał wynagrodzenia, albo też stosownie do §. 27 ces. pat. z 8 listopada 1853 została nadal zabezpieczoną na ziemi.

Rzeszów, 2 listopada 1890.

L. 18112 (7446 3-3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że Ludwik Miąsik mianowany c. k. notaryuszem w Slemieniu po wykonaniu w dniu 5 listopada 1890 przysięgi dla c. k. notaryusza przepisanej, został upoważnionym do objęcia urzędu swego.

Kraków, 11 listopada 1890.

L. 9456 (7426 3-3)

C. k. Sąd obwodowy jako Trybunał handlowy w Rzeszowie wiadomo czyni, iż pod dniem 4 listopada 1890 l. 9456 wniósł Joel Spiegel kopie w Tarnowie przeciw Janowi Lausowi pozew wekslowy o wydanie nakazu płatniczego sumy 150 złr. zpn., i że dla Jana Laussa z życia i miejsca pobytu niewiadomego kuratorem ad actum adw. Dr. Lecker w Rzeszowie z substytucją adw. Dr. J. Reinera ustanowionym został.

Wzywa się zatem Jana Laussa, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił potrzebnej informacji lub sobie innego obrał pełnomocnika i o tem sądowi doniósł, w przeciwnym bowiem przypadku wynikłe szkodliwe skutki z swego zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Rzeszów, dnia 6 listopada 1890.

L. 35847 (7492 2-3)

C. k. Sąd delegowany miejski cywilny w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Ludwika i Leona Schweigerów że na podanie Waleryi z Bieleckich Slirowskiej i sp. de praes. 10 października 1890 l. 35847 wyznaczono termin do rozprawy w Sądzie tutejszym na dzień 16 grudnia 1890 o godzinie 10 rano celem wykazania komu przekazany być ma do wypłaty kapitał indemnizacyjny w kwocie 3550 zł. wa. za zniesione w dobrach „Rozdziałowskie” prawo propinacyi wymierzone. Kuratorem Ludwika i Leona Schweigerów ustanowiono adwokata dr. Sulerzyskiego w Krakowie, któremu wszelkich dowodów udzielić należy.

Kraków, 18 października 1890.

L. 8718 (7499 2-3)

Zawiadamia się niniejszem Jankla Morgensterna, Esterę Breyer, Motia Morgensterna i Jakóba Breuera względnie ich z imienia życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że przeciwko nim wniósł Uscher Breyer dnia 25 września 1890 pozew o uznanie praw własności do realności nd. 24 w Zaleszczykach położonej a wyk. hpt. l. 27 objętej, że pozew ten do ustnego postępowania z wyznaczeniem terminu do rozprawy na 27 listopada 1890 o godzinie 9 rano zadekretowano i że dla pierwszych trzech pozwanych kuratorem adw. dr. Schrenzla zaś dla pozwanego na czwartym miejscu kuratorem adw. dr. Stoklasę z Zaleszczyk ustanowiono i tymże dekretację pozwu doręczono.

Wzywa się przeto pozwanych by wcześniej swym kuratorom potrzebnej informacji udzieliłi lub innego zastępcę sądowi wskazali gdyż inaczej szkodliwe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.
Zaleszczyki, dnia 21 października 1890.

L. 7263 (7527 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Julię z Bemów Grudzińską, że na pozew Izraela Letztera de pr. 9 października 1890 l. 7263 o zapłacone 13 zł. 23 ct. termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 18 listopada 1890 wyznaczony a kuratorem dla niej ustanowionym został Nachman Schinheim z Sokołowa.

C. k. sąd powiatowy.
Sokołów, 9 października 1890.

L. 10262 (7493 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i życia Haimana Klausnera, że ustanowił dlań w sprawie restytucyjnej toczącej się w sporze Hendli z Klausnerowej przeciw firmie Matzner & Josefthal i wspóln. o uznanie własności i wyłączenie z pod zajęcia ruchomości protokołem z dnia 13 sierpnia 1888 l. 9918 zajętych kuratorem ad actum adw. dr. Trybulca w Bochni, któremu doręczony został pozew restytucyjny de pr. 4 września 1890 l. 10263 z terminem na dzień 22 grudnia 1890 o godz. 9 rano.

Bochnia, 5 września 1890.

L. 2885 (7494 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Prokopa z Bratucic, iż celem doręczenia mu ts. rezolucyi tabularnej z dnia 12 października 1883 l. 12584 ustanowiono dla niego kuratora w osobie Jana Kicki wójta z Bratucic.

Bochnia 23 marca 1889.

L. 20788 (7529 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem doręczenia niewiadomemu z miejsca pobytu Wojciechowi Słocie uchwały z dnia 4 września 1890 l. 16993 zarządzającej wpis prawa własności realności lwh. 114 ks. grunt gminy Tarnów objętej dotąd masy spadkowej śp. Wawrzyńca Barwiółka własnej dla Wojciecha Słoty kuratorem adw. dr. Jan Mikuciński tegoż zastępcą adw. dr. Bronisław Gałęcki ustanowionym został.

Tarnów, dnia 13 listopada 1890.

L. 20853 (7530)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że równocześnie zarządził wpis w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych zgaśnięcia firmy „F. Rogojski” „Zarząd dóbr Oleśna” wskutek tuż sąd uchwały z dnia 7 kwietnia 1864 l. 3318 zaprotokołowanej.

Tarnów, dnia 13 listopada 1890,

L. 690 (7552)

Wydział Izby adwokackiej w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że p. dr. Władysław Junosza Sulerzyski adwokat w Krakowie przesiedla się z dniem 1 marca 1891 do Wiśnicza i że generalnym substytutem jego ustanowił p. dr. Adama Doboszyńskiego adwokata w Krakowie.

Wydział Izby adwokackiej.
Kraków, dnia 19 listopada 1890.

L. 605 (7553)

Wydział Izby adwokackiej w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości że p. dr. Stefan (Schachne) Eichhorn z dniem 18 listopada 1890 wpisany został w listę adwokatów z siedzibą w Krakowie.

Wydział Izby adwokackiej.
Kraków, dnia 19 listopada 1890

L. 6379 (7537 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie z życia i miejsca pobytu nieznanego Tymka Tymoczko z Bereźnicy wyżnej zawiadamia, że w sprawie Feduńki z Tymoczków Wojtanowskiej przeciw niemu i Maryi Tymoczko o oddanie w posiadanie połowy realności nk. 36 lwh. 77 m. Bereźnicy wyżnej zpn. termin na dzień 17 grudnia 1890 o 9 rano wyznaczono a dla niego kuratorem Jana Moskalik ustanowiono.

Poleca się zatem Tymkowi Tymoczko, by ustanowionemu kuratorowi, potrzebnej informacji udzielił, lub sądowi innego zastępcę przedstawił.

C. k. Sąd powiatowy.
Baligród, 19 października 1890.

L. 9448 (7540 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kutach zawiadamia niniejszem niewiadomą z życia i miejsca pobytu Wartanową Zarngiewicz Romaszkan i tejeż możliwych spadkobierców że Basia Gajer wniósła dnia 18 sierpnia 1890 do l. 9448 zgłoszenie prawa własności całej realności wykazem hipotecznym l. 726 w Kutach objętej na tąż Wartanową Zarngiewicz Romaszkan zapisanej na które to zgłoszenie termin do rozprawy na 18 listopada 1890 o godz. 9 rano wyznaczono.

Wzywa się więc Wartanową Zarngiewicz Romaszkan i tejeż możliwych spadkobierców, aby przy powyższym terminie osobiście lub przez należycie wykazanego pełnomocnika się jawnili lub też wreszcie przed terminem stosowną informację ustanowionemu dla niej kuratorowi Eliaszwowi Tymoczko z Kut udzieliła inaczej bowiem zle skutki z zaniedbania wynikłe sama sobie przypisać by musiała.

C. k. Sąd powiatowy.
Kuty, 10 września 1890.

L. 20195 (7464 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia Franciszkę Ulrich, że w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w dobrach Wadowice górne ze Zadwórzem lwh. 952 ks. gr. dla dóbr tab. objętej, ustanowił dla niej kuratora adw. Dr. Mieczysława Gałęckiego ze substytucją adw. Dr. Jana Steca.

Tarnów, dnia 6 listopada 1890.

L. 10094 (7481 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Zbarażu podaje do wiadomości, że na dniu 24 listopada 1869 zmarł w Zbarażu bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Szeiwach Fröhlich do którego spadku między innymi konkurują także Mendel Fröhlich i Jenta z Fröhlichów Rosenkranz.

Gdy miejsce pobytu tych spadkobierców sądowi jest nieznanne, przeto wzywa się tychże ażeby w przeciągu roku od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego wezwania w urzędowej części „Gazety Lwowskiej” licząc, do spadku się oświadczyli gdyż w razie przeciwnym postępowanie spadkowe li tylko z deklarowanymi i ustanowionymi kuratorami Izakiem Süssermanem, Izraelem Landesbergiem i Mojżeszem Feuersteinem przeprowadzone zostanie i wedle wyniku spadku się przyzna.

Zbaraż, dnia 6 listopada 1890.

L. 13928 (7468)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemysłu ogłasza iż dnia 31 października 1890 zostało wpisaniem do rejestru handlowego dla spółek zarobkowych i gospodarczych „Towarzystwo żyrowe i kredytowe w Przemysłu, stowarzyszenie zarejes. z ograniczoną poręką”, i że przy takowem zanotowano:

a) firma tego Towarzystwa brzmi „Towarzystwo żyrowe i kredytowe w Przemysłu, stowarzyszenie zarejes. z ogranicz. poręką” a w języku niemieckim: „Giro und Credit-Verein in Przemysl registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung”

b) Towarzystwo to opiera się na statutach uchwalonych walnem zgromadzeniem z dnia 22 września 1890

c) Siedzibą stowarzyszenia jest miasto Grzymysł a czas trwania takowego jest nieoznaczonym.

d) Celem jego jest dostarczenie członkom na miary procent pieniędzy potrzebnych im do obrotu w handlu lub rzemiośle, tudzież ułatwienie im obrotu pieniężnego.

e) Wszelkie ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach stowarzyszenia muszą być podpisane przez najmniej dwóch członków Dyrekcji. Zaproszenia na walne zgromadzenie podpisują przewodniczący i dwaj członkowie Dyrekcji, jeżeli zaś one pochodzą od Rady nadzorczej podpisują przewodniczący i sekretarz tejeż lub ich zastępcy pod napisem, a to w języku polskim „Rada nadzorcza towarzystwa żyrowego i kredytowego w Przemysłu stowarzyszenia zarej. z ograniczoną poręką” lub też pod napisem w języku niemieckim „Aufsichtsrath des Giro und Creditvereines in Przemysl regi-

strirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung”

Ogłoszenia stowarzyszenia nastąpią plakatami, lecz mogą nadto być umieszczone w czasopiśmie lokalnem.

f) Udział w Stowarzyszeniu ustanowionym jest na 50 złr. i może być albo w całości albo też na zezwoleniem Dyrekcji w ratach miesięcznych lub tygodniowych spłaconym.

g) Za zobowiązania towarzystwa odpowiadają członkowie aż do potrójnej wysokości subskrybowanych udziałów.

h) Zarząd towarzystwa składa się z jednego stałe urzędującego Dyrektora i 4 Dyrektorów, a w razie przeszkody z zastępcy dyrektora. Do Dyrekcji na rok 1891 wybrani zostali: 1) Dr. Salomon Ehrlich, 2) Adolf Bloch, 3) Aron Duldig 4) Chaim Knoller 5) Meyer Gelernter a na zastępcę Dyrektora: Max Ausübel, wszyscy w Przemysłu zamieszkali.

Przemysł, 8 listopada 1890.

L. 21334 (7508 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia w sprawie egzekucyjnej Tarnowskiego Towarzystwa kred. dla handlu i przemysłu przeciw Abrahamowi i Reizli Blochom pto 1000 złr. aw. względnie w sprawie rozdziału cen kupna realności pod ar. 25 i 26 w Tarnowie na Zawału dla niewiadomych z miejsca pobytu Abrahama Blocha Reizli Bloch kuratorem adw. Dr. Malawskiego tegoż substytutem adw. Dr. Salomona i zawiadamia o tym nieobecnych tut. edyktem.

Tarnów, dnia 17 listopada 1890.

L. 8343 (7509 1-3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Andrzeja Geleta że na podstawie kontraktupna Andrzeja Telep z Wirchnego zainstabulował się za właściciela 1/6 części ciała hipotecznego wyk. hip. l. 16 ks. gr. Wirchne objętego dawniej Wasyla a w spadku Andrzejowi Gelecie przyznawano wzywa się przeto Andrzeja Geleta, aby ustanowionemu dla niego kuratorowi Dmitrowi Marczakowi z Wirchnego informacji udzielił lub dla siebie pełnomocnika ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy.
Gorlice, 28 lipca 1890.

L. 7288 (7498)

W roku 1884 zmarł w Sinkowie bez testamentu Probus Dzerowicz emerytowany nauczyciel ludowy.

Nieznanym z imienia, życia i miejsca pobytu spadkobierców jego wzywa się przeto by w przeciągu jednego roku od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu licząc, zgłosił się do tutejszego, wykazali swój tytuł prawny do dziedziczenia i oświadczenie w przyjęciu spadku wnieśli, gdyż inaczej spadek dla którego tymczasowo Antoni Gross kuratorem ustanowiony został, przynzany zostanie spadkobiercom oświadczyzonym, częścią zaś spadku wcale nieprzyjęta, lub gdyby się nikt do spadku tego nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny Państwu przypadnie.

C. k. Sąd powiatowy.
Zaleszczyki, 4 września 1890.

L. 2134 (7515 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Barucha Kalba, że przeznaczona dla niego rezolucya tabularna z 10 lipca 1890 l. 2137 wpis prawa własności realności lwh. 230 gminy Dąbica objętej dotychczas na jego imię zapisanej na rzecz Herscha i Itty Szuldenfreiów doręczoną została ustanowionemu dla niego kuratorowi Abrahamowi Körnerowi.

C. k. Sąd powiatowy.
Dębica, dnia 10 lipca 1890.

L. 18207 (7511 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany w Złoczowie w sprawie spadkowej po Eidze Lehr zameżnej Zausmer dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Markusa Lehr celem doręczenia tutejszej uchwały z 21 czerwca 1890 l. 11569 ustanawia kuratorem adw. da. Wittlina u którego Markus Lehr zgłosić się ma.

Złoczów, 26 października 1890.

L. 15456 (7510 1-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, iż na prośbę Zakładu kredytowego, komercyjnego w Kołomyi wydano równocześnie nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. aw. zpn. przeciw pozwanemu Leibowi Zauder a dla tegoż pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego ustanowiono kuratora w osobie tutejszego adwokata dr. Milgroma z substytucją adw. dr. Staubera.

Kołomyja 10 listopada 1890.

L. 3111 (7497 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadania niewiadomego z pobytu Jędrzeja Jędrzejca, że ojciec jego Jędrzej Jędrzejec dnia 25 lipca 1889 zmarł w Sieniawie z pozostawieniem kodycyłu, którym go zupełnie wydziedziczył i wzywa go, by w rok od dziś zgłosił się w sądzie dla warowania swych praw, gdyż inaczej rozprawa spadkowa z ustanowionym mu kuratorem Michałem Kwimaczem i resztą spadkobierców przeprowadzona będzie.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Rymanów, dnia 22 czerwca 1890.

L. 34345 (7490 3-3)
 C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie wzywa posiadaczy karty zastawnej przez Bank krajowy król. Galicyi i Lodomerji z W. Ks. Krakowskim dnia 31 marca 1890 l. 1105 wystawionej a na imię Izidora Ettingera opiewającej na zastawione dwa 3 prc. losy Zakładu kred. ziem. we Wiedniu ser. 1891 nr. 36 i ser. 3527 nr. 9 po 100 złr. wa. by z takową w ciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni od ostatniego ogłoszenia edyktem w urzędowej „Gazecie lwowskiej” tem pewniej się zgłosili i swe mniemane prawa wykazali, ile że w razie przeciwnym karta ta zastawnicza za umorzoną uznana zostanie.
 Lwów, dnia 9 sierpnia 1890.

L. 18112 (7444 3-3)
 Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że Marceli Gorączko mianowany c. k. notaryuszem w Krościenku po wykonaniu w dniu 5 listopada 1890 przysięgi dla c. k. notaryusza przepisanej zostaje upoważniony do objęcia urzędu swego.
 Kraków, 11 listopada 1890.

L. 5009 (7449 3-3)
 C. k. Sąd w Husiatynie ogłasza, że w lipcu 1864 zmarła w Husiatynie Jachet Basi 10 Langer, 20 Siderer bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.
 Do spadku powołani są z ustawy też wnukowie zmarłej Mojżesz Ber Ranscher, Chani Ranscher z życia i miejsca pobytu nieznani, wzywa się przeto ich ażeby się w ciągu roku od dnia niżej umieszczonego w sądzie tut. zgłosili do spadku oświadczyli, w przeciwnym bowiem razie pertraktacja spadkowa z oświadczeniemi spadkobiercami i ustanowionym dla nich kuratorem Leonem Adlersteinem ukończona zostanie.
 Husiatyn, 30 grudnia 1889.

Doniesienia prywatne.

L. 1998 (7554 1-3)
Konkurs.

Celem obsadzenia posady magazyniera i taksatora w jednej osobie przy oddziale zastawniczym kasy oszczędności m. Stanisławowa, rozpisuje się niniejszym konkurs. Kandydaci nieprzekraczający 40 roku życia, ubiegający się o tę posadę, z którą połączona jest płaca 400 zł. rocznie, pobierana miesięcznie z góry, winni wnieść najdalej do 1 lutego 1891 roku własnoręczne podania do dyrekcji kasy oszczędności, do których dołącza:
 a) metrykę chrztu;
 b) dowody dotychczasowego zatrudnienia, i
 c) kaucję służbową w kwocie 500 zł. złożoną w papierach wartościowych, lub na książeczce kasy.

Posada ta zostanie nadaną na razie prowizorycznie, po roku zaś w razie odpowiedniego zachowania się, zostanie zamienioną na posadę stałą.
 Stanisławów, dnia 19 listopada 1890.
 Z Dyrekcji Kasy Oszczędności.

L. 858 (7505 3-3)
Konkurs.

Na posadę sekretarza gminnego w Brzostku z płacą roczną 300 zł., wolnem mieszkaniem i opałem od 1 stycznia 1891. Od kandydata wymaga się: znajomość języka polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie, znajomość ustaw administracyjnych, biegłość w koncepcji i manipulacji, tudzież manipulacji rachunkowej, w końcu świadectwa nieskazitelnego życia. Posada ta będzie na razie prowizoryczną, może jednak później nastąpić stabilizacja.
 Podania zaopatrzone świadectwami należy wnieść do zwierzchności gminnej w Brzostku najdalej do 15 grudnia 1890.
 Zwierzchność gminna miasta Brzostek, dnia 15 listopada 1890.

Pierwsza c. k. austriacko-węgierska i wyłącznie uprzyw. 443
fabryka farb do fasad
Karola Kronsteina w Wiedniu
 poleca swoje dobrocią niezrównane
farby do fasad
 Jedyny skład dla Galleyi i sprzedaż w handlu farb i materiałów
Alojzego Hübnera
 we Lwowie,
 ulica Karola Ludwika L. 13.

Kamienica
 we Lwowie pod korzystnymi warunkami do sprzedania albo zamianę na majątek ziemski, Ignacy Rappaport, we Lwowie, ul. Jagiellońska 17. 7379

Pod gwarancją!
 Nie ma nic lepszego nad
francuską masę
 do zapuszczania miękkich i twardych podłóg
 jedyny skład
Alojzy Hübner
 Lwów, ul. Karola Ludwika l. 13.

- W Andrychowiu p. A. Pukalski,
 p. Juliusz Schnitzer,
 „ Białej koło Bilska p. Fr. Schlee,
 p. Emil Kruppa,
 „ Bilska p. Samuel Steffan,
 „ Bilska (Szląsk austr.) Rudolf Tomke.
 „ Bochni p. J. Michnik,
 pani F. Górka,
 „ Brodach, Witkowski i Ska,
 „ Buczaczu, Klemens Rogoziński,
 „ Chyrowie p. F. Strzelecki,
 „ Czortkowie A. Kosteki,
 „ Dembicy p. J. Bros,
 p. Stanisław Serebrenski,
 „ Grybów A. Muszyński,
 „ Jasie p. Ignacy Kowalski,
 „ Jarosławiu pani M. Pospiech,
 p. K. Zablotny,
 p. O. Strassberg,
 „ Kamionce strumitowej p. J. Sklenka,
 „ Kałuszu p. Ksawery Ziska,
 „ Kępcach p. Karol Zakrzewski,
 „ Kolbuszowie p. F. Goldamer,
 „ Kołomyi p. Stanisław Romanowicz,
 „ Krakowie p. Fr. Lenert,
 p. Piotr Jadowski,
 p. Michał Karas,
 p. J. Kosz,
 p. Nagel,
 p. Roman Drobner,
 p. Józef Sklarczyk,
 „ Krzeszowicach p. Jan Sawaak,
 „ Leżajsku p. S. Pomeranz,
 „ Lisku p. R. Barański,
 „ Łańcutu p. I. Cetnarski,
 p. Gabriel Bałucioński,
 „ Mielcu pani I. Piutowska,
 „ Moderówce p. Wł. Gor. J.,
 „ Nowym Sączu I. Kosterkiewicza wd. nast.
 „ Nowym Targu Karol Lauer,
 „ Oleszycach p. J. Kamiński,
 „ Oświęcimie p. Stan. Dołkowski,
 „ Przemysłu pp. Ludkiewicz i sp.,
 „ Radomyślu koło Dembicy W. Bartoszyński,
 „ Rzeszowie p. Jul. Holzer,
 „ Sanoku p. A. Dżuganowski,
 „ Samborze p. Bronisław Mański,
 p. Bronisław Zuławski,
 „ Sieniawie p. M. Engelberg,
 „ Stanisławowie p. W. Waldek,
 „ Tarnobrzeg J. Giżyński i Syn,
 „ Tarnowie p. T. Scharf,
 p. A. Müldner i Sp.
 p. S. Szejna,
 „ Tarnopolu p. T. Rozumikowski,
 Wilhelm Frantz,
 „ Ustrzykach pani W. Rutkowska,
 „ Wadowicach p. I. Pohl,
 p. A. Keiner,
 „ Złoczowie p. J. Kordecki,
 Józef Gold,
 „ Żywcu p. Aleksander Waniek,
 „ Żółtkwi p. Juliusz Olearczyk.

L. 6379 (7528 2-3)
Konkurs.

Magistrat miasta Drohobycza rozpisuje niniejszym konkurs na posadę sekretarza Magistratu z roczną płacą 800 zł. wa. z dodatki m. na pomieszkanie 200 zł. wa. z systemizowanymi dla tejże pięciolęciami po 100 złr. i z prawem do emerytury.
 Mający chęć ubiegania się o tę posadę, zechcą wnieść swoje podanie najpóźniej do 15 grudnia rb. do Magistratu w Drohobyczu.
 Do podania należy dołączyć następujące dowody:
 a) nieprzekroczenia 40 roku życia;
 b) ukończenia studiów prawniczych z trzema egzaminami państwowymi i wiadomości administracyjnych;
 c) wykazanie się z dotychczasowego zatrudnienia i
 d) zobowiązanie się do wyłącznego poświęcenia się służbie autonomicznej.
 Rzeczona posada jest na pierwszy rok prowizoryczną i ma być objętą z dniem 1 stycznia 1891.
 Z Magistratu miasta Drohobycz, dnia 18 listopada 1890.

Dla właścicieli bydła!
 Podaż: karmienia kartoflami bydła, zdarzają się częste wypadki udławienia i z braku przyrzędu do usunięcia kartofli z grądzi wołu lub krowy zmuszonym się bywa dobić. Kto chce tego uniknąć, niech zamówi
Przyrzęd gumowy (kauczukowy) dla bydła.
 u 6347
Alojzego Hübnera
 we Lwowie ul. Karola Ludwika L. 13.

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN
 W PARYŻU

 Maść ta leczy wrzodziaki, przyszcze, czerwonosci, krosty, wegry, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na częściach ciała porostych włosami i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.
 Siolek 2 franki we Francji w Paryżu w aptece p. MOULIN, 30, ulica Louis-le-Grand.
 We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i Wewiórskiego. — w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego Redyka i Wiszniewskiego.
 We Lwowie w aptece p. Ruckera. 3742

Odbywszy specjalne studia w krajowych i zagranicznych instytucjach naukowych otworzyłem we Lwowie, przy ulicy Jagiellońskiej l. 18
urzędownie upoważnione
Laboratorium chemiczno-mikroskopowe
 do badania pokarmów, artykułów spożywczych, leczniczych, handlowych, technicznych, gospodarczych, higienicznych, analiz sądowych i t. p.
 W laboratorium t-m, które według tegoczesnych wymogów urzędów, uskuteczniam jakościowe i ilościowe rozbiory, w celu sprawdzenia jakości, prawdziwości, wartości pożywezej lub zafałszowania mleka, śmietanki, wina, piwa, koniaku, wódki, likierów, rumu, araku, octu, masła, sera, mąki, chleba, krochmalu, czekolady, drożdży, cukru, miodu, kawy, herbaty, soli, tłuszczów i olejów, mięsa, wędlin, konserw, wyrobów cukierniczych, karmy dla bydła, środków leczniczych, farb, nafty, naczyń, wosku, mydła, tapet i papieru; dalej rozbiory wód mineralnych i studziennych, ziemi, nawozów sztucznych i naturalnych, wapna, cementu, metali, aliaży — rozbiory moczu i kamieni moczowych, analizy sądowe i t. p.
 Wszelkie zlecenia tak miejscowe jak i z prowincyi wykonywam o ile możności w najkrótszym czasie i po możebnie niskich cenach.
 Przekonany, że instytut mój przyniesie dobre usługi ogółowi, śmiem polecić się łaskawym względem Wysokich Władz, WW. PP. lekarzy, aptekarzy, kupców i całej P. T. Szanownej Publiczności.
Walery Włodzimirski
 magister farmacji — chemik sądowy,
 egzaminowany na wszechnicy we Wiedniu, znawca artykułów spożywczych,
 były właściciel apteki. 73-9

Ocet desinfekcyjny silnie odwadniający i odwiatrzający powietrze, używany w biurach, korwarzach i do skrapiania sukien. Flakon 25 i 50 et.
Kadzidło antymiazmatyczne radykalnie oczyszcza powietrze, niszczy miazmaty szkodliwe zdrowiu, dając przyjemny i aromatyczny zapach. Używa się w salonach, pokojach sypialnych, mianoście dziecięcych. Flakon 25 i 50 et.
Troczki desinfekcyjne do kadzenia, radykalnie oczyszczają powietrze. Pudełko 10 et.
Powietrze lasów iglastych w pokoju otrzymuje się przez rozpylanie
Kadzidła sosnowego! Procz miłego leśnego zapachu, posiada nieoszacowane własności higieniczne. Oczyszcza i odświeża powietrze w tak wysokim stopniu, że jest powszechnie polecane przez pp. lekarzy do oddechania osobom cierpiącym na choroby pierśiowe — Flakon 60 et., rozpylacze od 30 et. do 3 zł.
Mydło z igieł sosnowych bardzo korzystnie wpływa na skórę i przy myciu wydaje zapach lasów szpilkowych. — kawałek 30 et.
J. IHNATOWICZ 6358
 Lwów, sklepy własne, ul. Kopernika L. 3 i ul. Halicka róg Boimów L. 11
 w Krakowie Sukiennice L. 20, w Czerniowcach Rynek L. 2.

Handel założony w roku 1879.
 Zupełnie świeży transport
HERBATY CHINSKIEJ
 otrzymał i poleca handel 6869
FRYDERYKA SCHUBUTHA
 we Lwowie,
 Rynek liczb 45.
 Cenniki szczegółowe bezpłatnie i opłacone.

Kantor wymiany
c. k. uprz. gal. akcji. Banku hipotecznego
 kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety po kursie dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizji.
 Jako dobrą i pewną lokację poleca
4 1/2 prc. listy hipoteczne
5 prc. listy hipoteczne premiiowane
5 prc. listy hipoteczne bez premii
4 1/2 prc. listy Towarz. kredytowego ziemskiego
4 1/2 prc. listy Banku krajowego
4 1/2 prc. pożyczkę krajową galicyjską
4 prc. pożyczkę propinacyjną galicyjską
5 prc. pożyczkę propinacyjną bukowiańską
4 1/2 prc. pożyczkę węglerskiej kolei państwowej
4 1/2 prc. pożyczkę propinacyjną węgierską
4 prc. węgierskie Obligacje indemnizacyjne,
 które to papiery Kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze nabywa i sprzedaje po cenach najkorzystniejszych.
Uwaga! Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących wszelkie wylisowane a już płatne miejscowe papiery wartościowe, tudzież zapadłe kupony za gotówkę, bez wszelkiego potrącenia, zaś zamiejscowe, jedynie za potrąceniem rzeczywistych kosztów.
 Do efektów, u których wyczerpały się kupony, dostarcza nowych, arkuszy kuponowych, za zwrotem kosztów, które sam ponosi. 6292